ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΤΑ

ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ

ΕΚ

ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΑΡΧΕΤΥΠΩΝ

'ΕΝ 'ΟΞΟΝΙᾼ

'Ετυπώθη δι' ἐπιμελείας τοῦ τυποθέτου τῆς 'Ακαδημίας
δαπάνῃ τῆς 'Ιερογραφικῆς 'Εταιρίας πρὸς διάδοσιν τοῦ Θείου
λόγου εἴς τε τὴν Βρεταννίαν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη

͵αωια΄

Modern Greek Bible

1872 edition.

Η

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α'.

1 [1] Ο ΘΕΟΣ ἀφοῦ ἐλάλησε τὸ πάλαι
πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ τῶν
προφητῶν πολλάκις καὶ πολυτρόπως,
[2] ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις
[3] ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ Υἱοῦ, 2
[4] τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον πάντων,

[1] Ἀριθ. ιβ. 6, 8.

[2] Δευτ. δ'. 30. Γαλ. δ'. 4. Ἐφεσ. α'. 10.
[3] Ἰωάν. α'. 17: ιε'. 15. κεφ. β'. 3.
[4] Ψαλ. β'. 8. Ματθ. κα'. 38: κη'. 18. Ἰωάν. γ'. 35. Ῥωμ. η'. 17.

[5] δι' οὗ ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας· 3
[6] ὅστις, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ
χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ
[7] βαστάζων τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ, [8] ἀφοῦ δι' ἑαυτοῦ ἔκαμε
καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, [9] ἐκά-
θισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν
ὑψηλοῖς· 4 τοσοῦτον ἀνώτερος τῶν
ἀγγέλων γενόμενος, [10] ὅσον ἐξοχώτερον
ὑπὲρ αὐτοὺς ὄνομα ἐκληρονόμησε. 5
Διότι πρὸς τίνα τῶν ἀγγέλων εἶπε
ποτέ, [11] "Υἱός μου εἶσαι σύ, ἐγὼ σήμε-
ρον σὲ ἐγέννησα;" Καὶ πάλιν, [12] "Ἐγὼ
θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Πατήρ, καὶ αὐτὸς
θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ Υἱός;" 6 Ὅταν
δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ [13] τὸν πρωτότοκον
εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει, "Καὶ [14] ἂς
προσκυνήσωσιν εἰς αὐτὸν πάντες οἱ
ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ." 7 Καὶ περὶ μὲν
τῶν ἀγγέλων λέγει, [15] "Ὁ ποιῶν τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λει-
τουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα." 8 Περὶ
δὲ τοῦ Υἱοῦ, [16] "Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεέ,
εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆ-
πτρον εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς
βασιλείας σου. 9 Ἠγάπησας δικαιο-
σύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο
[17] ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου."
10 Καί, [18] "Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν
γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν
σου εἶναι οἱ οὐρανοί. 11 [19] Αὐτοὶ θέ-
λουσιν ἀπολεσθῆ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ
πάντες ὡς ἱμάτιον θέλουσι παλαιωθῆ,
12 καὶ ὡς περιένδυμα θέλεις τυλίξει
αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῆ· σὺ ὅ-
μως εἶσαι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν
θέλουσιν ἐκλείψει." 13 Πρὸς τίνα δὲ
τῶν ἀγγέλων εἶπε ποτέ, [20] "Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;" 14
[21] Δὲν εἶναι πάντες λειτουργικὰ πνεύ-
ματα, εἰς ὑπηρεσίαν ἀποστελλόμενα,
[22] διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ κληρονομή-
σωσι σωτηρίαν;
[ΚΕΦ. β'.] Διὰ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς
νὰ προσέχωμεν περισσότερον εἰς ὅσα
ἠκούσαμεν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέσωμεν ποτέ.
2 Διότι ἐὰν ὁ λόγος [1] ὁ λαληθεὶς δι'
ἀγγέλων ἔγεινε βέβαιος, καὶ [2] πᾶσα
παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν
μισθαποδοσίαν, 3 [3] πῶς ἡμεῖς θέλομεν
ἐκφύγει, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγά-
λην σωτηρίαν; [4] ἥτις ἀρχίσασα νὰ λα-
λῆται διὰ τοῦ Κυρίου, [5] ἐβεβαιώθη εἰς
ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων· 4 [6] καὶ ὁ
Θεὸς συνεπεμαρτύρει [7] μὲ σημεῖα καὶ
τέρατα, καὶ μὲ διάφορα θαύματα, καὶ
[8] μὲ διανομὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
[9] κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ.
5 Διότι δὲν ὑπέταξεν εἰς ἀγγέλους
[10] τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν περὶ
τῆς ὁποίας λαλοῦμεν. 6 Ἐμαρτύρησε
δέ τις ἔν τινι μέρει, λέγων, [11] "Τί εἶναι
ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐνθυμῆσαι αὐτόν·
ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπι-
σκέπτησαι αὐτόν; 7 ἔκαμες αὐτὸν ὀλί-
γον τι κατώτερον τῶν ἀγγέλων· μὲ
δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ
κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν σου· 8 [12] πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω
τῶν ποδῶν αὐτοῦ·" διότι ὑποτάξας εἰς
αὐτὸν τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκεν οὐδὲν ἀνυ-
πότακτον εἰς αὐτόν. [13] Τώρα ὅμως δὲν
βλέπομεν ἔτι τὰ πάντα ὑποτεταγμένα
εἰς αὐτόν. 9 [14] Τὸν δὲ ὀλίγον τι παρὰ
τοὺς ἀγγέλους ἠλαττωμένον Ἰησοῦν
βλέπομεν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου
μὲ δόξαν καὶ τιμὴν [15] ἐστεφανωμένον,
διὰ νὰ γευθῇ θάνατον [16] ὑπὲρ παντὸς
ἀνθρώπου διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
10 [17] Διότι ἔπρεπεν εἰς αὐτόν, [18] διὰ
τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ διὰ τοῦ
ὁποίου ἔγειναν τὰ πάντα, φέρων εἰς τὴν
δόξαν πολλοὺς υἱούς, νὰ κάμῃ [19] τέλειον
[20] τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ
τῶν παθημάτων.
11 Ἐπειδὴ [21] καὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ
ἁγιαζόμενοι [22] ἐξ ἑνὸς εἶναι πάντες· δι'
ἣν αἰτίαν δὲν [23] ἐπαισχύνεται νὰ ὀνομάζῃ
αὐτοὺς ἀδελφούς, 12 λέγων, [24] "Θέλω
ἀπαγγείλει τὸ ὄνομά σου πρὸς τοὺς
ἀδελφούς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας θέλω
σὲ ὑμνήσει." 13 Καὶ πάλιν, [25] "Ἐγὼ
θέλω ἔχει τὴν πεποίθησίν μου ἐπ' αὐ-
τόν." Καὶ πάλιν, [26] "Ἰδοὺ ἐγώ, καὶ
τὰ παιδία [27] τὰ ὁποῖα μοὶ ἔδωκεν ὁ
Θεός." 14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία
ἐμέθεξαν ἀπὸ σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ
[28] αὐτὸς παρομοίως μετέλαβεν ἀπὸ τῶν
αὐτῶν, [29] διὰ νὰ καταργήσῃ διὰ τοῦ
θανάτου τὸν ἔχοντα τὸ κράτος τοῦ
θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον, 15

5 Ἰωάν. α'. 3. Κορ. Α'. η'. 6. Κολ. α'. 16.
6 Ἰωάν. α'. 14: ιδ'. 9. Κορ. Β'. δ'. 4. Κολ. α'. 15.
7 Ἰωάν. α'. 4. Κολ. α'. 17. Ἀποκ. δ'. 11.
8 κεφ. ζ'. 27: θ'. 12, 14, 26.
9 Ψαλ. ρι'. 1. Ἐφεσ. α'. 20. κεφ. η'. 1: ι'. 12: ιβ'. 2. Πέτρ. Α'. γ'. 22.
10 Ἐφεσ. α'. 21. Φιλιπ. β'. 9, 10.
11 Ψαλ. β'. 7. Πράξ. ιγ'. 33. κεφ. ε'. 5.
12 Σαμ. Β'. ζ'. 14. Χρον. Α'. κβ'. 10: κη'. 6. Ψαλ. πθ'. 26, 27.
13 Ῥωμ. η'. 29. Κολ. α'. 18. Ἀποκ. α'. 5.
14 Ψαλ. ϟζ'. 7. Πέτρ. Α'. γ'. 22.
15 Ψαλ. ρδ'. 4. 16 Ψαλ. με'. 6, 7. 17 Ἠσα. ξα'. 1. Πράξ. δ'. 27: ι'. 38. 18 Ψαλ. ρβ'. 25, κ.τ.λ. 19 Ἠσα. λδ'. 4: να'. 6. Ματθ. κδ'. 35. Πέτρ. Β'. γ'. 7, 10. Ἀποκ. κα'. 1. 20 Ψαλ. ρι'. 1. Ματθ. κβ'. 44. Μάρκ. ιβ'. 36. Λουκ. κ'. 42. στίχ. 3. κεφ. ι'. 12. 21 Γεν. ιθ'. 16: λβ'. 1, 2, 24. Ψαλ. λδ'. 7: ϟα'. 11: ργ'. 20, 21. Δαν. γ'. 28: ζ'. 10: ι'. 11. Ματθ. ιη'. 10. Λουκ. α'. 19: β'. 9, 13. Πράξ. ιβ'. 7, κ.τ.λ.: κζ'. 23. 22 Ῥωμ. η'. 17. Τίτ. γ'. 7. Ἰακ. β'. 5. Πέτρ. Α'. γ'. 7. 1 Δευτ. λγ'. 2. Πράξ. ζ'. 53. Γαλ. γ'. 19. 2 Ἀριθ. ιε'. 30, 31. Δευτ. δ'. 3: ιζ'. 2, 5, 12: κζ'. 26.

3 κεφ. ι'. 28, 29: ιβ'. 25. 4 Ματθ. δ'. 17. Μάρκ. α'. 14. κεφ. α'. 1. 5 Λουκ. α'. 2. 6 Μάρκ. ις'. 20. Πράξ. ιδ'. 3: ιθ'. 11. Ῥωμ. ιε'. 18, 19. Κορ. Α'. β'. 4. 7 Πράξ. β'. 22, 43. 8 Κορ. Α'. ιβ'. 4, 7, 11. 9 Ἐφεσ. α'. 5, 9. 10 κεφ. ς'. 5. Πέτρ. Β'. γ'. 13. 11 Ἰὼβ ζ'. 17. Ψαλ. η'. 4, κ.τ.λ.: ρμδ'. 3. 12 Ματθ. κη'. 18. Κορ. Α'. ιε'. 27. Ἐφεσ. α'. 22. κεφ. α'. 13. 13 Κορ. Α'. ιε'. 25. 14 Φιλιπ. β'. 7. 15 Πράξ. β'. 33. 16 Ἰωάν. γ'. 16: ιβ'. 32. Ῥωμ. ε'. 18: η'. 32. Κορ. Β'. ε'. 15. Τιμ. Α'. β'. 6. Ἰωάν. Α'. β'. 2. Ἀποκ. ε'. 9. 17 Λουκ. κδ'. 46. 18 Ῥωμ. ια'. 36. 19 Λουκ. ιγ'. 32. κεφ. ε'. 9. 20 Πράξ. γ'. 15: ε'. 31. κεφ. ιβ'. 2. 21 κεφ. ι'. 10, 14. 22 Πράξ. ιζ'. 26. 23 Ματθ. κη'. 10. Ἰωάν. κ'. 17. Ῥωμ. η'. 29. 24 Ψαλ. κβ'. 22, 25. 25 Ψαλ. ιη'. 2. Ἠσα. ιβ'. 2. 26 Ἠσα. η'. 18. 27 Ἰωάν. ι'. 29: ιζ'. 6, 9, 11, 12. 28 Ἰωάν. α'. 10. Ῥωμ. η'. 3. Φιλιπ. β'. 7. 29 Κορ. Α'. ιε'. 54, 55. Κολ. β'. 15. Τιμ. Β'. α'. 10.

καὶ ἐλευθερώσῃ ἐκείνους, ὅσοι [30] διὰ
τὸν φόβον τοῦ θανάτου ἦσαν διὰ παν-
τὸς τοῦ βίου ὑποκείμενοι εἰς τὴν δου-
λείαν.
16 Διότι βεβαίως δὲν ἀνέλαβεν ἀγ-
γέλων φύσιν, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ
ἀνέλαβεν. 17 Ὅθεν ἔπρεπε [31] νὰ ὁ-
μοιωθῇ κατὰ πάντα μὲ τοὺς ἀδελφοὺς,
διὰ νὰ γείνῃ [32] ἐλεήμων καὶ πιστὸς
ἀρχιερεὺς εἰς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ
κάμνῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν
τοῦ λαοῦ. 18 [33] Ἐπειδὴ καθ' ὅ,τι αὐ-
τὸς ἔπαθε πειρασθεὶς, δύναται νὰ βοη-
θήσῃ τοὺς πειραζομένους.

[ΚΕΦ. γ'.] ΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι,
[1] οὐρανίου προσκλήσεως μέτοχοι, κατα-
νοήσατε [2] τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα
τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στόν· 2 ὅστις ἦτο πιστὸς εἰς τὸν κατα-
στήσαντα αὐτὸν, καθὼς καὶ [3] ὁ Μωϋσῆς
εἰς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 3 Ἐπειδὴ
οὗτος ἠξιώθη πλειοτέρας δόξης παρὰ
τὸν Μωϋσῆν, καθ' ὅσον ἔχει τιμὴν
πλειοτέραν παρὰ τὸν οἶκον [4] ὁ κατα-
σκευάσας αὐτόν· 4 διότι πᾶς οἶκος
κατασκευάζεται ὑπό τινος· [5] ὁ δὲ κατα-
σκευάσας τὰ πάντα, εἶναι ὁ Θεός. 5
[6] Καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς ὑπῆρξε πιστὸς εἰς
ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ [7] ὡς θεράπων,
[8] εἰς μαρτυρίαν τῶν λαληθησομένων·
6 ὁ δὲ Χριστὸς, [9] ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ· [10] τοῦ ὁποίου ἡμεῖς εἴμεθα οἶκος,
[11] ἐὰν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν
τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς
ἐλπίδος.
7 Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει [12] τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον, [13] "Σήμερον, ἐὰν ἀκούσητε
τῆς φωνῆς αὐτοῦ, 8 μὴ σκληρύνετε τὰς
καρδίας σας, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ,
κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ· 9 ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ
ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ
ἔργα μου, τεσσαράκοντα ἔτη· 10 διὰ
τοῦτο δυσηρεστήθην εἰς τὴν γενεὰν
ἐκείνην, καὶ εἶπον, Πάντοτε πλανῶνται
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώ-
ρισαν τὰς ὁδούς μου. 11 Οὕτως ὤ-
μοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Δὲν θέλουσιν
εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου." 12
Προσέχετε, ἀδελφοὶ, νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰς
μηδένα ἀπὸ σᾶς πονηρὰ καρδία ἀπι-
στίας, ὥστε νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ Θεοῦ
ζῶντος· 13 ἀλλὰ προτρέπετε ἀλλήλους
καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐνόσῳ ὀνομάζεται
τὸ "σήμερον" διὰ νὰ μὴ σκληρυνθῇ
τις ἐξ ὑμῶν διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἁμαρ-
τίας· 14 διότι μέτοχοι ἐγείναμεν τοῦ
Χριστοῦ, [14] ἐὰν κρατήσωμεν μέχρι τέ-
λους βεβαίαν τὴν ἀρχὴν τῆς πεποιθή-
σεως· 15 ἐνῷ λέγεται, [15] "Σήμερον,
ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, μὴ
σκληρύνετε τὰς καρδίας σας, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ."
16 [16] Διότι τινὲς, ἀφοῦ ἤκουσαν,
παρεπίκραναν αὐτόν· ἀλλ' οὐχὶ πάντες
οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ τοῦ
Μωϋσέως. 17 Εἰς τίνας δὲ παρωρ-
γίσθη τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ εἰς
τοὺς ἁμαρτήσαντας, [17] τῶν ὁποίων τὰ
κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ; 18 [18] Πρὸς
τίνας δὲ ὤμοσεν ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσ-
έλθει εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰμὴ
πρὸς τοὺς ἀπειθήσαντας; 19 [19] Καὶ
βλέπομεν ὅτι διὰ ἀπιστίαν δὲν ἠδυνή-
θησαν νὰ εἰσέλθωσι.

[ΚΕΦ. δ'.] [1] Ἂς φοβηθῶμεν λοιπὸν,
μήποτε, ἐνῷ μένει εἰς ἡμᾶς ἐπαγγελία
νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐ-
τοῦ, φανῇ τις ἐξ ὑμῶν ὅτι ὑστερήθη
αὐτῆς. 2 Διότι ἡμεῖς εὐηγγελίσθημεν,
καθὼς καὶ ἐκεῖνοι· ἀλλὰ δὲν ὠφέλησεν
ἐκείνους ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἤκουσαν,
ἐπειδὴ δὲν ἦτο εἰς τοὺς ἀκούσαντας
ἡνωμένος μὲ τὴν πίστιν. 3 [2] Διότι
εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κατάπαυσιν ἡμεῖς
οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶπεν, [3] "Οὕτως
ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Δὲν θέλουσιν
εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·" ἂν
καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐτελείωσαν ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου. 4 Διότι εἶπεν ἐν μέρει
τινὶ περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω, [4] "Καὶ
κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ."
5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, "Δὲν θέλουσιν
εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου." 6
Ἐπειδὴ λοιπὸν μένει νὰ εἰσέλθωσι τινὲς
εἰς αὐτὴν, [5] καὶ οἱ πρότερον εὐαγγε-
λισθέντες δὲν εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν,
7 πάλιν διορίζει ἡμέραν τινὰ, [6] "Σή-
μερον," λέγων διὰ τοῦ Δαβὶδ, μετὰ
τοσοῦτον καιρὸν, καθὼς εἴρηται, "Σή-
μερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας." 8
Διότι ἐὰν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ εἶχε δώσει
εἰς αὐτοὺς κατάπαυσιν, δὲν ἤθελε μετὰ
ταῦτα λαλεῖ περὶ ἄλλης ἡμέρας. 9
Ἄρα μένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν
τοῦ Θεοῦ. 10 Διότι ὁ εἰσελθὼν εἰς
τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέ-
παυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, καθὼς
ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ.
11 Ἂς σπουδάσωμεν λοιπὸν νὰ εἰσ-
έλθωμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν,
διὰ νὰ μὴ πέσῃ τις [7] εἰς τὸ αὐτὸ παρά-
δειγμα τῆς ἀπειθείας. 12 Διότι ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ εἶναι [8] ζῶν, καὶ ἐνεργὸς, καὶ
[9] κοπτερώτερος ὑπὲρ [10] πᾶσαν δίστομον
μάχαιραν, καὶ διέρχεται μέχρι διαιρέ-
σεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν

[30] Λουκ. α'. 74. Ῥωμ. η'. 15. Τιμ. Β'. α'. 7.
[31] Φιλιπ. β'. 7.
[32] κεφ. δ'. 15: ε'. 1, 2.
[33] κεφ. δ'. 15, 1 ε'. 2: ζ'. 25.
[1] Ῥωμ. α'. 7. Κορ. Α'. α'. 2. Ἐφεσ. δ'. 1. Φιλιπ. γ'. 14. Θεσ. Β'. α'. 11. Τιμ. Β'. α'. 9. Πέτρ. Β'. α'. 10.
[2] Ῥωμ. ιε'. 8. κεφ. β'. 17: δ'. 14: ε'. 5: ς'. 20: η'. 1: θ'. 11: ι'. 21.
[3] Ἀριθ. ιβ'. 7. στίχ. 5.
[4] Ζαχ. ς'. 12. Ματθ. ις'. 18.
[5] Ἐφεσ. β'. 10: γ'. 9. κεφ. α'. 2.
[6] στίχ. 2.
[7] Ἐξόδ. ιδ'. 31. Ἀριθ. ιβ'. 7. Δευτ. γ'. 24. Ἰησ. α'. 2: η'. 31.
[8] Δευτ. ιη'. 15, 18, 19.
[9] κεφ. α'. 2.
[10] Κορ. Α'. γ'. 16: ς'. 19. Κορ. Β'. ς'. 16. Ἐφεσ. β'. 21, 22. Τιμ. Α'. γ'. 15. Πέτρ. Α'. β'. 5.
[11] Ματθ. ι'. 22: κδ'. 13. Ῥωμ. ε'. 2. Κολ. α'. 23. στίχ. 14. κεφ. ς'. 11: ι'. 35.
[12] Σαμ. Β'. κγ'. 2. Πράξ. α'. 16.
[13] Ψαλ. ϟε'. 7. στίχ. 15.

[14] στίχ. 6.
[15] στίχ. 7.
[16] Ἀριθ. ιδ'. 2, 4, 11, 24, 30. Δευτ. α'. 34, 36, 38.
[17] Ἀριθ. ιδ'. 22, 29, κ.τ.λ.: κς'. 65. Ψαλ. ρς'. 26. Κορ. Α'. ι'. 5. Ἰούδ. 5.
[18] Ἀριθ. ιδ'. 30. Δευτ. α'. 34, 35.
[19] κεφ. δ'. 6.
[1] κεφ. ιβ'. 15.
[2] κεφ. γ'. 14.
[3] Ψαλ. ϟε'. 11. κεφ. γ'. 11.
[4] Γεν. β'. 2. Ἐξόδ. κ'. 11: λα'. 17.
[5] κεφ. γ'. 19.
[6] Ψαλ. ϟε'. 7. κεφ. γ'. 7.
[7] κεφ. γ'. 12, 18, 19.
[8] Ἠσα. μθ'. 2. Ἱερ. κγ'. 29. Κορ. Β'. ι'. 4, 5. Πέτρ. Α'. α'. 23.
[9] Παρ. ε'. 4.
[10] Ἐφεσ. ς'. 17. Ἀποκ. α'. 16: β'. 16.

τε καὶ μυελῶν, καὶ [11] διερευνᾷ τοὺς δια-
λογισμοὺς καὶ τὰς ἐννοίας τῆς καρδίας.
13 Καὶ [12] δὲν εἶναι οὐδὲν κτίσμα ἀφανὲς
ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντα εἶναι γυμνὰ
καὶ [13] τετραχηλισμένα εἰς τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἔχομεν νὰ δώσω-
μεν λόγον.

14 ἜΧΟΝΤΕΣ λοιπὸν [14] ἀρχιερέα
μέγαν, [15] ὅστις διῆλθε τοὺς οὐρανούς,
Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, [16] ἂς κρα-
τῶμεν τὴν ὁμολογίαν. 15 Διότι [17] δὲν
ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον νὰ συμ-
παθήσῃ εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, [18] ἀλλὰ
πειρασθέντα κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα
ἡμῶν, [19] χωρὶς ἁμαρτίας. 16 [20] Ἂς πλη-
σιάζωμεν λοιπὸν μετὰ παῤῥησίας εἰς
τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ λάβωμεν
ἔλεος, καὶ νὰ εὕρωμεν χάριν πρὸς βοή-
θειαν ἐν καιρῷ χρείας.

[ΚΕΦ. ε΄.] ΔΙΟΤΙ πᾶς ἀρχιερεὺς
ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος [1] ὑπὲρ ἀν-
θρώπων καθίσταται [2] εἰς τὰ πρὸς τὸν
Θεόν, [3] διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρά τε καὶ
θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· 2 [4] δυνάμενος
νὰ συμπαθῇ εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ
πλανωμένους· διότι [5] καὶ αὐτὸς εἶναι
περιενδεδυμένος ἀσθένειαν. 3 Καὶ [6] διὰ
ταύτην χρεωστεῖ, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ,
οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ νὰ προσφέρῃ
θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.
4 Καὶ [7] οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν
ταύτην εἰς ἑαυτόν, ἀλλ' ὁ καλούμενος
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, [8] καθὼς καὶ ὁ Ἀαρών.
5 [9] Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασεν
ἑαυτὸν διὰ νὰ γείνῃ ἀρχιερεύς, ἀλλ' ὁ
λαλήσας πρὸς αὐτόν, [10] Υἱός μου εἶσαι
σύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα." 6
Καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, [11] "Σὺ εἶσαι
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ."
7 Ὅστις ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ, ἀφοῦ [12] μετὰ κραυγῆς δυνατῆς
καὶ δακρύων [13] προσέφερε δεήσεις καὶ
ἱκεσίας [14] πρὸς τὸν δυνάμενον νὰ σώζῃ
αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ εἰσηκούσθη
[15] διὰ τὴν εὐλάβειαν αὐτοῦ, 8 [16] καίτοι
ὢν υἱός, ἔμαθε [17] τὴν ὑπακοὴν ἀφ' ὅσων
ἔπαθε. 9 Καὶ [18] γενόμενος τέλειος
κατεστάθη αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου εἰς
πάντας τοὺς ὑπακούοντας εἰς αὐτόν, 10

[11] Κορ. Α΄. ιδ΄. 24, 25. [12] Ψαλ. λγ΄. 13, 14: ϟ΄. 8: ρλθ΄. 11, 12. [13] Ἰὼβ κϛ΄. 6: λδ΄. 21. Παρ. ιε΄. 11. [14] κεφ. γ΄. 1. [15] κεφ. ζ΄. 26: θ΄. 12, 24. [16] κεφ. ι΄. 23. [17] Ἡσα. νγ΄. 3. κεφ. β΄. 18. [18] Λουκ. κβ΄. 28. [19] Κορ. Β΄. ε΄. 21. κεφ. ζ. 26. Πέτρ. Α΄. β΄. 22. Ἰωάν. Α΄. γ΄. 5. [20] Ἐφεσ. β΄. 18: γ΄. 12. κεφ. ι΄. 19, 21, 22.

[1] κεφ. η΄. 3. [2] κεφ. β΄. 17. [3] κεφ. η΄. 3, 4: θ΄. 9: ι΄. 11: ια΄. 4. [4] κεφ. β΄. 18: δ΄. 15. [5] κεφ. ζ΄. 28. [6] Λευιτ. δ΄. 3: θ΄. 7: ιϛ΄. 6, 15, 16, 17. κεφ. ζ΄. 27: θ΄. 7. [7] Χρον. Β΄. κϛ΄. 18. Ἰωάν. γ΄. 27. [8] Ἐξόδ. κη΄. 1. Ἀριθ. ιϛ΄. 5, 40. Χρον. Α΄. κγ΄. 13. [9] Ἰωάν. η΄. 54. [10] Ψαλ. β΄. 7. κεφ. α΄. 5. [11] Ψαλ. ρι΄. 4. κεφ. ζ΄. 17, 21. [12] Ψαλ. κβ΄. 1. Ματθ. κζ΄. 46, 50. Μάρκ. ιε΄. 34, 37. [13] Ματθ. κϛ΄. 39, 42, 44. Μάρκ. ιδ΄. 36, 39. Ἰωάν. ιζ΄. 1. [14] Ματθ. κϛ΄. 53. Μάρκ. ιδ΄. 36. [15] Ματθ. κϛ΄. 37. Μάρκ. ιδ΄. 33. Λουκ. κβ΄. 43. Ἰωάν. ιβ΄. 27. [16] κεφ. γ΄. 6. [17] Φιλιπ. β΄. 8. [18] κεφ. β΄. 10: ια΄. 40.

ὀνομασθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς
[19] κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
11 Περὶ τοῦ ὁποίου [20] πολλὰ ἔχομεν
νὰ εἴπωμεν, καὶ δυσερμήνευτα· διότι
ἐγείνετε [21] νωθροὶ τὰς ἀκοάς. 12 Ἐ-
πειδὴ ἐνῷ ὡς πρὸς τὸν καιρὸν ἔπρεπε
νὰ ἦσθε διδάσκαλοι, πάλιν ἔχετε
χρείαν τοῦ νὰ σᾶς διδάσκῃ τις [22] τὰ
ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ·
καὶ κατηντήσατε νὰ ἔχητε χρείαν [23] γά-
λακτος, καὶ οὐχὶ στερεᾶς τροφῆς. 13
Διότι πᾶς ὁ μετέχων γάλακτος, εἶναι
ἄπειρος τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης·
ἐπειδὴ [24] εἶναι νήπιος. 14 Τῶν τελείων
ὅμως εἶναι ἡ στερεὰ τροφή, οἵτινες διὰ
τὴν ἕξιν ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια γε-
γυμνασμένα [25] εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι τὸ
καλὸν καὶ τὸ κακόν.
[ΚΕΦ. ϛ΄.] Διὰ τοῦτο [1] ἀφήσαντες
τὴν ἀρχικὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ,
ἂς φερώμεθα πρὸς τὴν τελειότητα,
χωρὶς νὰ βάλλωμεν ἐκ νέου θεμέλιον
μετανοίας [2] ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πί-
στεως εἰς Θεόν, 2 [3] τῆς διδαχῆς τῶν
βαπτισμῶν, καὶ [4] τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν, καὶ [5] τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν, [6] καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου.
3 Καὶ τοῦτο θέλομεν κάμει, [7] ἐὰν ἐπι-
τρέπῃ ὁ Θεός.
4 Διότι [8] ἀδύνατον εἶναι [9] οἱ ἅπαξ
φωτισθέντες, καὶ γευθέντες [10] τῆς
ἐπουρανίου δωρεᾶς, καὶ [11] γενόμενοι
μέτοχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 5 καὶ
γευθέντες τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὰς δυνάμεις [12] τοῦ μέλλοντος
αἰῶνος, 6 καὶ ἔπειτα παραπεσόντες,
ἀδύνατον νὰ ἀνακαινισθῶσι πάλιν εἰς
μετάνοιαν, [13] ἀνασταυροῦντες εἰς ἑαυ-
τοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταισχύ-
νοντες. 7 Διότι γῆ ἥτις πίνει τὴν
πολλάκις ἐρχομένην ἐπ' αὐτῆς βροχήν,
καὶ γεννᾷ βοτάνην ὠφέλιμον εἰς ἐκεί-
νους διὰ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται,
[14] μεταλαμβάνει εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ.
8 [15] Ὅταν ὅμως ἐκφύῃ ἀκάνθας καὶ
τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ πλησίον
κατάρας, τῆς ὁποίας τὸ τέλος εἶναι νὰ
καυθῇ.
9 Περὶ ὑμῶν δέ, ἂν καὶ λαλῶμεν
οὕτως, ἀγαπητοί, εἴμεθα πεπεισμένοι
ὅτι ἔχετε τὰ καλήτερα καὶ συνεχόμενα
μὲ τὴν σωτηρίαν. 10 [16] Διότι [17] δὲν
εἶναι ἄδικος ὁ Θεός, νὰ λησμονήσῃ [18] τὸ
ἔργον σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης
τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ, [19] ὑπηρετήσαντες τοὺς ἁγίους καὶ
ὑπηρετοῦντες. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ

[19] στίχ. 6. κεφ. ϛ΄. 20. [20] Ἰωάν. ιϛ΄. 12. Πέτρ. Β΄. γ΄. 16. [21] Ματθ. ιγ΄. 15. [22] κεφ. ϛ΄. 1. [23] Κορ. Α΄. γ΄. 1, 2, 3. [24] Κορ. Α΄. ιγ΄. 11: ιδ΄. 20. Ἐφεσ. δ΄. 14. Πέτρ. Α΄. β΄. 2. [25] Ἡσα. ζ΄. 15. Κορ. Α΄. β΄. 14, 15.

[1] Φιλιπ. γ΄. 12, 13, 14. κεφ. ε΄. 12. [2] κεφ. θ΄. 14. [3] Πράξ. ιθ΄. 4, 5. [4] Πράξ. η΄. 14 ἕως 17: ιθ΄. 6. [5] Πράξ. ιζ΄. 31, 32. [6] Πράξ. κδ΄. 25. Ῥωμ. β΄. 16. [7] Πράξ. ιη΄. 21. Κορ. Α΄. δ΄. 19. [8] Ματθ. ιβ΄. 31, 32. κεφ. ι΄. 26. Πέτρ. Β΄. β΄. 20, 21. Ἰωάν. Α΄. ε΄. 16. [9] κεφ. ι΄. 32. [10] Ἰωάν. δ΄. 10: ϛ΄. 32. Ἐφεσ. β΄. 8. [11] Γαλ. γ΄. 2, 5. κεφ. β΄. 4. [12] κεφ. β΄. 5. [13] κεφ. ι΄. 29. [14] Ψαλ. ξε΄. 10. [15] Ἡσα. ε΄. 6. [16] Παρ. ιδ΄. 31. Ματθ. ι΄. 42: κε΄. 40. Ἰωάν. ιγ΄. 20. [17] Ῥωμ. γ΄. 4. Θεσ. Β΄. α΄. 6, 7. [18] Θεσ. Α΄. α΄. 3. [19] Ῥωμ. ιε΄. 25. Κορ. Β΄. η΄. 4: θ΄. 1, 12. Τιμ. Β΄. α΄. 18.

[20]νὰ δεικνύῃ ἕκαστος ὑμῶν τὴν αὐτὴν
σπουδὴν [21]πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς
ἐλπίδος μέχρι τέλους· 12 διὰ νὰ μὴ
γείνητε νωθροὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ τῶν διὰ
πίστεως καὶ μακροθυμίας [22]κληρονο-
μούντων τὰς ἐπαγγελίας.
13 Διότι ὁ Θεὸς δίδων ἐπαγγελίαν
εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ
ὀμόσῃ εἰς οὐδένα μεγαλήτερον, [23]ὤμο-
σεν εἰς ἑαυτὸν, 14 λέγων, "Βεβαίως
εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πλη-
θύνων θέλω σὲ πληθύνει." 15 Καὶ
οὕτω προσμείνας μὲ ὑπομονὴν, ἀπή-
λαυσε τὴν ἐπαγγελίαν. 16 Διότι οἱ
μὲν ἄνθρωποι ὀμνύουσιν εἰς τὸν μεγα-
λήτερον, καὶ [24]ὁ ὅρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς
τέλος πάσης ἀντιλογίας πρὸς βεβαί-
ωσιν. 17 Εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς θέλων
νὰ δείξῃ περισσότερον [25]πρὸς τοὺς
κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας [26]τὸ ἀμε-
τάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, μετεχειρί-
σθη μέσον τὸν ὅρκον· 18 ὥστε διὰ
δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ
ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ
Θεὸς, νὰ ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν
οἱ καταφυγόντες εἰς τὸ νὰ κρατήσωμεν
[27]τὴν προκειμένην ἐλπίδα· 19 τὴν
ὁποίαν ἔχομεν, ὡς ἄγκυραν τῆς ψυχῆς
ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ [28]εἰσερ-
χομένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κατα-
πετάσματος· 20 [29]ὅπου ὁ Ἰησοῦς
εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, [30]γε-
νόμενος ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

[ΚΕΦ. ζ'.] Διότι οὗτος [1]ὁ Μελ-
χισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ
Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅστις συνήντησε
τὸν Ἀβραὰμ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τῆς
καταστροφῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλό-
γησεν αὐτόν· 2 εἰς ὃν ὁ Ἀβραὰμ
ἐχώρισε καὶ δέκατον ἀπὸ πάντων τῶν
λαφύρων· ὅστις πρῶτον μὲν ἑρμηνεύεται
βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ βασι-
λεὺς Σαλὴμ, τὸ ὁποῖον εἶναι, βασιλεὺς
εἰρήνης· 3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεα-
λόγητος· μὴ ἔχων μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν,
μήτε τέλος ζωῆς· ἀλλ' ἀφωμοιωμένος
μὲ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· μένει ἱερεὺς
πάντοτε.
4 Στοχασθῆτε δὲ πόσον μέγας ἦτο
οὗτος, [2]εἰς ὃν ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης
ἔδωκε καὶ δέκατον ἐκ τῶν λαφύρων.
5 Καὶ [3]ὅσοι μὲν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευῒ
λαμβάνουσι τὴν ἱερατείαν, ἔχουσιν ἐν-
τολὴν νὰ ἀποδεκατόνωσι τὸν λαὸν κατὰ
τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν, καίτοι ἐξελθόντας ἐκ τῆς ὀσφύος
τοῦ Ἀβραάμ· 6 ἐκεῖνος δὲ ὅστις δὲν
ἐγενεαλογεῖτο ἐξ αὐτῶν, ἐδεκάτωσε τὸν
Ἀβραὰμ, [4]καὶ εὐλόγησε [5]τὸν ἔχοντα
τὰς ἐπαγγελίας. 7 Χωρὶς δέ τινος

[20] κεφ. γ'. 6, 14.
[21] Κολ. β'. 2.
[22] κεφ. ι'. 36.
[23] Γεν. κβ'. 16, 17. Ψαλ. ρε'. 9. Λουκ. α'. 73.
[24] Ἐξόδ. κβ'. 11.
[25] κεφ. ια'. 9.
[26] Ῥωμ. ια'. 29.
[27] κεφ. ιβ'. 1.
[28] Λευιτ. ις'. 15. κεφ. θ'. 7.
[29] κεφ. δ'. 14: η'. 1: θ'. 24.
[30] κεφ. γ'. 1: ε'. 6, 10: ζ'. 17.
[1] Γεν. ιδ'. 18, κ.τ.λ.
[2] Γεν. ιδ'. 20.
[3] Ἀριθ. ιη'. 21, 26.
[4] Γεν. ιδ'. 19.
[5] Ῥωμ. δ'. 13. Γαλ. γ'. 16.

ἀντιλογίας, τὸ μικρότερον εὐλογεῖται
ὑπὸ τοῦ μεγαλητέρου. 8 Καὶ ἐδῶ μὲν
θνητοὶ ἄνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα·
ἐκεῖ δὲ λαμβάνει [6]ὁ μαρτυρούμενος ὅτι
ζῇ. 9 Καὶ, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, διὰ τοῦ
Ἀβραὰμ καὶ ὁ Λευῒ ὅστις ἐλάμβανε
δέκατα, ἀπεδεκατώθη. 10 Διότι ἐν
τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦτο ἔτι, ὅτε
συνήντησεν αὐτὸν ὁ Μελχισεδέκ.
11 [7]Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελειότης ὑπῆρχε
διὰ Λευϊτικῆς ἱερωσύνης, (διότι ὁ λαὸς
ἐπ' αὐτῆς ἔλαβε τὸν νόμον,) τίς χρεία
πλέον νὰ ἐγερθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδὲκ, καὶ οὐχὶ νὰ λέγηται
κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρών; 12 Διότι
μετατιθεμένης τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγ-
κης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. 13
Ἐπειδὴ ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου λέ-
γονται ταῦτα, ἄλλης φυλῆς μετεῖχεν,
ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐπλησίασεν εἰς τὸ θυσια-
στήριον. 14 Ἐπειδὴ εἶναι πρόδηλον,
ὅτι ἐξ [8]Ἰούδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριος
ἡμῶν· εἰς τὴν ὁποίαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς
οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ἐλάλησε. 15
Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλον εἶναι,
διότι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχι-
σεδὲκ ἐγείρεται ἄλλος ἱερεὺς, 16
ὅστις δὲν ἔγεινε κατὰ νόμον σαρκικῆς
ἐντολῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς
ἀτελευτήτου. 17 Διότι μαρτυρεῖ, λέ-
γων, "Ὅτι [9]σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ."
18 Διότι ἀθέτησις μὲν γίνεται τῆς
προηγουμένης ἐντολῆς [10]διὰ τὸ ἀσθενὲς
καὶ ἀνωφελὲς αὐτῆς· 19 (ἐπειδὴ [11]ὁ
νόμος οὐδὲν ἔφερεν εἰς τὸ τέλειον,)
ἔγεινε δὲ ἐπεισαγωγὴ [12]ἐλπίδος καλη-
τέρας, διὰ τῆς ὁποίας [13]πλησιάζομεν
εἰς τὸν Θεόν.
20 Καὶ καθ' ὅσον δὲν ἔγεινεν ἱερεὺς
χωρὶς ὁρκωμοσίας· 21 (διότι ἐκεῖνοι
ἔγειναν ἱερεῖς χωρὶς ὁρκωμοσίας, οὗτος
δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος
πρὸς αὐτὸν, [14]"Ὤμοσε Κύριος καὶ δὲν
θέλει μεταμεληθῇ, Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς
τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισε-
δέκ"·) 22 κατὰ τοσοῦτον ἀνωτέρας
διαθήκης [15]ἔγγυητὴς ἔγεινεν ὁ Ἰησοῦς.
23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγειναν πολλοὶ
ἱερεῖς, ἐπειδὴ ἐμποδίζοντο ὑπὸ τοῦ
θανάτου νὰ παραμένωσιν· 24 ἐκεῖνος
ὅμως, ἐπειδὴ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει
ἀμετάθετον τὴν ἱερωσύνην. 25 Ὅθεν
δύναται καὶ νὰ σώζῃ ἐντελῶς τοὺς
προσερχομένους εἰς τὸν Θεὸν δι' αὐ-
τοῦ, ζῶν πάντοτε [16]διὰ νὰ μεσιτεύσῃ
ὑπὲρ αὐτῶν.
26 Διότι τοιοῦτος ἀρχιερεὺς ἔπρε-
πεν εἰς ἡμᾶς, [17]ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος,
κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ
[18]ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·
27 ὅστις δὲν ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγ-

[6] κεφ. ε'. 6: ς'. 20.
[7] Γαλ. β'. 21. ςίχ. 18, 19. κεφ. η'. 7.
[8] Ἡσα. ια'. 1. Ματθ. α'. 3. Λουκ. γ'. 33. Ῥωμ. α'. 3. Ἀποκ. ε'. 5.
[9] Ψαλ. ρι'. 4. κεφ. ε'. 6, 10: ς'. 20.
[10] Ῥωμ. η'. 3. Γαλ. δ'. 9.
[11] Πράξ. ιγ'. 39. Ῥωμ. γ'. 20, 21, 28: η'. 3. Γαλ. β'. 16. κεφ. θ'. 9.
[12] κεφ. ς'. 18: η'. 6.
[13] Ῥωμ. ε'. 2. Ἐφεσ. β'. 18: γ'. 12. κεφ. δ'. 16: ι'. 19.
[14] Ψαλ. ρι'. 4.
[15] κεφ. η'. 6: θ'. 15: ιβ'. 24.
[16] Ῥωμ. η'. 34. Τιμ. Α'. β'. 5. κεφ. θ'. 24. Ἰωάν. Α'. β'. 1.
[17] κεφ. δ'. 15.
[18] Ἐφεσ. α'. 20: δ'. 10. κεφ. η'. 1.

κην, ὡς οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ προσφέρῃ
[19]πρότερον θυσίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων
αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, [20]ἔπειτα ὑπὲρ τῶν τοῦ
λαοῦ· διότι [21]ἅπαξ ἔκαμε τοῦτο, ὅτε
προσέφερεν ἑαυτόν· 28 διότι ὁ νόμος
καθιστᾷ ἀρχιερεῖς [22]ἀνθρώπους, ἔχον-
τας ἀδυναμίαν· ὁ λόγος ὅμως τῆς ὁρ-
κωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, κατέστησε
τὸν Υἱὸν, [23]ὅστις εἶναι τετελειωμένος
εἰς τὸν αἰῶνα.

[ΚΕΦ. η'.] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δὲ τῶν
λεγομένων εἶναι τοῦτο, Τοιοῦτον ἔχομεν
ἀρχιερέα, ὅστις [1]ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ
θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς, 2 λειτουργὸς [2]τῶν ἁγίων, καὶ
[3]τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποίαν
κατεσκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ οὐχὶ ἄν-
θρωπος. 3 Διότι [4]πᾶς ἀρχιερεὺς
καθίσταται διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ
θυσίας· ὅθεν [5]εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ
καὶ οὗτος τὶ, τὸ ὁποῖον νὰ προσφέρῃ.
4 Ἐπειδὴ ἐὰν ἦτο ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἤθελεν
εἶσθαι ἱερεὺς, διότι ὑπῆρχον οἱ ἱερεῖς
οἱ προσφέροντες τὰ δῶρα κατὰ τὸν
νόμον· 5 οἵτινες λειτουργοῦσιν εἰς
ὑπόδειγμα καὶ [6]σκιὰν τῶν ἐπουρανίων,
καθὼς ἐλαλήθη πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ὅτε
ἔμελλε νὰ κατασκευάσῃ τὴν σκηνήν·
διότι [7]"Πρόσεχε," λέγει, "νὰ κάμῃς
πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα
εἰς σὲ ἐν τῷ ὄρει." 6 Τώρα ὅμως ὁ
Χριστὸς [8]ἔλαβεν ἐξοχωτέραν λειτουρ-
γίαν, καθόσον εἶναι καὶ ἀνωτέρας δια-
θήκης μεσίτης, ἥτις ἐνομοθετήθη μὲ
ἀνωτέρας ἐπαγγελίας.
7 [9]Διότι ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη ἦτο
ἄμεμπτος, δὲν ἤθελε ζητεῖσθαι τόπος
διὰ τὴν δευτέραν· 8 διότι μεμφόμενος
αὐτοὺς, λέγει, [10]"Ἰδοὺ, ἔρχονται
ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω συν-
τελέσει ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην
καινήν· 9 οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην τὴν
ὁποίαν ἔκαμον πρὸς τοὺς πατέρας αὐ-
τῶν καθ' ἣν ἡμέραν ἐπίασα αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς χειρὸς, διὰ νὰ ἐξαγάγω αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέ-
μειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ
ἠμέλησα αὐτοὺς, λέγει Κύριος. 10
Διότι [11]αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν
θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ
μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος,
Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὴν
διάνοιαν αὐτῶν, καὶ θέλω γράψει αὐ-
τοὺς ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ [12]θέλω
εἶσθαι εἰς αὐτοὺς Θεὸς, καὶ αὐτοὶ θέ-
λουσιν εἶσθαι εἰς ἐμὲ λαός. 11 Καὶ
[13]δὲν θέλουσι διδάσκει ἕκαστος τὸν
πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνώρισον τὸν Κύ-
ριον· διότι πάντες θέλουσι μὲ γνωρίζει
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν. 12
Διότι θέλω εἶσθαι ἵλεως εἰς τὰς ἀδικίας
αὐτῶν, [14]καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμεῖ-
σθαι πλέον." 13 [15]Λέγων δὲ "και-
νὴν," ἔκαμε παλαιὰν τὴν πρώτην· τὸ
δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, εἶναι
πλησίον ἀφανισμοῦ.

[ΚΕΦ. θ'.] ΕΙΧΕ μὲν λοιπὸν καὶ
ἡ πρώτη σκηνὴ διατάξεις λατρείας, καὶ
[1]τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν· 2 [2]διότι
κατεσκευάσθη σκηνὴ ἡ πρώτη, [3]εἰς
τὴν ὁποίαν ἦτο καὶ [4]ἡ λυχνία, καὶ [5]ἡ
τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων,
ἥτις λέγεται Ἅγια. 3 [6]Μετὰ δὲ τὸ
δεύτερον καταπέτασμα ἦτο σκηνὴ ἡ
λεγομένη Ἅγια ἁγίων, 4 ἔχουσα
χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ [7]τὴν κιβω-
τὸν τῆς διαθήκης πανταχόθεν περικε-
καλυμμένην μὲ χρυσίον, ἐν ᾗ ἦτο
[8]στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ
[9]ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα,
καὶ [10]αἱ πλάκες τῆς διαθήκης· 5
[11]ὑπεράνω δὲ αὐτῆς ἦσαν Χερουβεὶμ
δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον·
περὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι τώρα χρεία
νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.
6 [12]Ὄντων δὲ τούτων οὕτω κατεσκευα-
σμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν
εἰσέρχονται διαπαντὸς οἱ ἱερεῖς ἐκ-
τελοῦντες τὰς λατρείας· 7 εἰς δὲ τὴν
δευτέραν [13]ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσέρ-
χεται μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐχὶ χωρὶς
αἵματος, [14]τὸ ὁποῖον προσφέρει ὑπὲρ
ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐξ ἀγνοίας ἁμαρτημά-
των τοῦ λαοῦ· 8 καὶ τοῦτο [15]ἐδηλο-
ποίει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, [16]ὅτι δὲν
ἦτο πεφανερωμένη ἡ εἰς τὰ ἅγια ὁδὸς,
ἐπειδὴ ἡ πρώτη σκηνὴ ἵστατο ἔτι· 9
ἥτις ἦτο τύπος εἰς τὸν τότε παρόντα
καιρὸν καθ' ὃν προσεφέροντο δῶρα καὶ
θυσίαι, [17]αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ κά-
μωσι τέλειον κατὰ τὴν συνείδησιν τὸν
λατρεύοντα, 10 ἐπειδὴ ἦσαν διατε-
ταγμένα μόνον [18]εἰς βρώματα καὶ πό-
ματα, καὶ [19]διαφόρους βαπτισμοὺς,
καὶ [20]διατάξεις σαρκικὰς, μέχρι καιροῦ
διορθώσεως.
11 Ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς, [21]ἀρχιε-
ρεὺς [22]τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, [23]διὰ
τῆς μεγαλητέρας καὶ τελειοτέρας σκη-
νῆς, οὐχὶ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐχὶ
ταύτης τῆς κατασκευῆς, 12 οὐδὲ [24]δι'
αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ

[19] Λευιτ. θ'. 7: ις'. 6, 11. κεφ. ε'. 3: θ'. 7.
[20] Λευιτ. ις'. 15.
[21] Ῥωμ. ς'. 10. κεφ. θ'. 12, 28: ι'. 12.
[22] κεφ. ε'. 1, 2.
[23] κεφ. β'. 10: ε'. 9.
[1] Ἐφεσ. α'. 20. Κολ. γ'. 1. κεφ. α'. 3: ι'. 12: ιβ'. 2.
[2] κεφ. θ'. 8, 12, 24.
[3] κεφ. θ'. 11.
[4] κεφ. ε'. 1.
[5] Ἐφεσ. ε'. 2. κεφ. θ'. 14.
[6] Κολ. β'. 17. κεφ. θ'. 23: ι'. 1.
[7] Ἐξόδ. κε'. 40: κς'. 30: κζ'. 8. Ἀριθ. η'. 4. Πράξ. ζ'. 44.
[8] Κορ. Β'. γ'. 6, 8, 9. κεφ. ζ'. 22.
[9] κεφ. ζ'. 11, 18.
[10] Ἱερ. λα'. 31 ἕως 34.
[11] κεφ. ι'. 16.
[12] Ζαχ. η'. 8.
[13] Ἡσα. νδ'. 13. Ἰωάν. ς'. 45. Ἰωάν. Α'. β'. 27.

[14] Ῥωμ. ια'. 27. κεφ. ι'. 17.
[15] Κορ. Β'. ε'. 17.
[1] Ἐξόδ. κε'. 8.
[2] Ἐξόδ. κς'. 1.
[3] Ἐξόδ. κς'. 35: μ'. 4.
[4] Ἐξόδ. κε'. 31.
[5] Ἐξόδ. κε'. 23, 30. Λευιτ. κδ'. 5, 6.
[6] Ἐξόδ. κς'. 31, 33: μ'. 3, 21. κεφ. ς'. 19.
[7] Ἐξόδ. κε'. 10: κς'. 33: μ'. 3, 21.
[8] Ἐξόδ. ις'. 33, 34.
[9] Ἀριθ. ιζ'. 10.
[10] Ἐξόδ. κε'. 16, 21: λδ'. 29: μ'. 20. Δευτ. ι'. 2, 5. Βασ. Α'. η'. 9, 21. Χρον. Β'. ε'. 10.
[11] Ἐξόδ. κε'. 18, 22. Λευιτ. ις'. 2. Βασ. Α'. η'. 6, 7.
[12] Ἀριθ. κη'. 3. Δαν. η'. 11.
[13] Ἐξόδ. λ'. 10. Λευιτ. ις'. 2, 11, 12, 15, 34. σίχ. 25.
[14] κεφ. ε'. 3: ζ'. 27.

[15] κεφ. ι'. 19, 20. [16] Ἰωάν. ιδ'. 6. [17] Γαλ. γ'. 21. κεφ. ζ'. 18, 19: ι'. 1, 11. [18] Λευιτ. ια'. 2. Κολ. β'. 16. [19] Ἀριθ. ιθ'. 7, κ.τ.λ. [20] Ἐφεσ. β'. 15. Κολ. β'. 20. κεφ. ζ'. 16. [21] κεφ. γ'. 1. [22] κεφ. ι'. 1. [23] κεφ. η'. 2. [24] κεφ. ι'. 4.

[25] διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος [26] εἰσῆλ-
θεν ἅπαξ εἰς τὰ ἅγια, [27] ἀποκτήσας
αἰωνίαν λύτρωσιν. 13 Διότι [28] ἐὰν τὸ
αἷμα τῶν ταύρων καὶ τράγων, [29] καὶ ἡ
σποδὸς τῆς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
μεμολυσμένους, ἁγιάζῃ πρὸς τὴν καθα-
ρότητα τῆς σαρκὸς, 14 πόσῳ μᾶλλον
[30] τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, [31] ὅστις διὰ
τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰωνίου [32] προσ-
έφερεν ἑαυτὸν ἄμωμον εἰς τὸν Θεὸν,
[33] θέλει καθαρίσει τὴν συνείδησίν σας
[34] ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, [35] εἰς τὸ νὰ λα-
τρεύητε τὸν ζῶντα Θεόν;
15 Καὶ [36] διὰ τοῦτο [37] εἶναι μεσίτης
διαθήκης καινῆς, [38] ἵνα, διὰ τοῦ θανάτου
ὅστις ἔγεινε πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν
ἐπὶ τῆς πρώτης διαθήκης παραβάσεων,
[39] λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τὴν ἐπαγ-
γελίαν τῆς αἰωνίου κληρονομίας. 16
Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη νὰ
ὑπάρχῃ θάνατος ἐκείνου ὅστις ἔκαμε
τὴν διαθήκην· 17 διότι [40] ἡ διαθήκη
ἐπὶ τεθνεώτων εἶναι βεβαία· ἐπειδὴ
ποτὲ δὲν ἰσχύει ἐνόσῳ ζῇ ὁ διαθέτης.
18 [41] Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη δὲν ἦτο
ἐγκαινιασμένη χωρὶς αἵματος· 19
διότι, ἀφοῦ πᾶσα ἐντολὴ τοῦ νόμου
ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως πρὸς πάντα
τὸν λαὸν, [42] λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μό-
σχων καὶ τῶν τράγων, [43] μὲ ὕδωρ καὶ
μαλλίον κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἐρράν-
τισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ πάντα
τὸν λαὸν, 20 λέγων, [44] "Τοῦτο εἶναι
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν δι-
έταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Θεός." 21 [45] Καὶ
τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
ὑπηρεσίας μὲ τὸ αἷμα ὁμοίως ἐρράν-
τισε. 22 Καὶ σχεδὸν μὲ αἷμα καθα-
ρίζονται πάντα κατὰ τὸν νόμον, καὶ
[46] χωρὶς χύσεως αἵματος δὲν γίνεται
ἄφεσις.
23 Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο [47] οἱ μὲν
τύποι τῶν ἐπουρανίων νὰ καθαρί-
ζωνται διὰ τούτων· αὐτὰ ὅμως τὰ
ἐπουράνια μὲ θυσίας ἀνωτέρας παρὰ
ταύτας.
24 Διότι [48] ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν
εἰς χειροποίητα ἅγια, ἀντίτυπα [49] τῶν
ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν,
[50] διὰ νὰ ἐμφανισθῇ τώρα ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδὲ διὰ νὰ
προσφέρῃ πολλάκις ἑαυτὸν, καθὼς [51] ὁ
ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ'
ἐνιαυτὸν μὲ ξένον αἷμα· 26 (διότι
ἔπρεπε τότε πολλάκις νὰ πάθῃ ἀπὸ

25 Πράξ. κ'. 28. Ἐφεσ. α'. 7. Κολ. α'. 14. Πέτρ. Α'. α'. 19. Ἀποκ. α'. 5: ε'. 9.
26 Ζαχ. γ'. 9. στίχ. 26, 28. κεφ. ι'. 10.
27 Δαν. θ'. 24.
28 Λευιτ. ις'. 14, 16.
29 Ἀριθ. ιθ'. 2, 17, κ.τ.λ.
30 Πέτρ. Α'. α'. 19. Ἰωάν. Α. α'. 7. Ἀποκ. α'. 5.
31 Ῥωμ. α'. 4. Πέτρ. Α'. γ'. 18.
32 Ἐφεσ. ε'. 2. Τίτ. β'. 14. κεφ. ζ'. 27.
33 κεφ. α'. 3: ι'. 22.
34 κεφ. ς'. 1.
35 Λουκ. α'. 74. Ῥωμ. ς'. 13, 22. Πέτρ. Α'. δ'. 2.
36 Τιμ. Α'. β'. 5.
37 κεφ. ζ'. 22: η'. 6: ιβ'. 24.
38 Ῥωμ. γ'. 25: ε'. 6. Πέτρ. Α'. γ'. 18.
39 κεφ. γ'. 1.
40 Γαλ. γ'. 15.

καταβολῆς κόσμου·) τώρα δὲ [52] ἅπαξ
[53] εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων ἐφανε-
ρώθη, διὰ νὰ ἀθετήσῃ τὴν ἁμαρτίαν
διὰ τῆς θυσίας ἑαυτοῦ. 27 [54] Καὶ
καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς
ἀνθρώπους ἅπαξ νὰ ἀποθάνωσι, [55] μετὰ
δὲ τοῦτο εἶναι κρίσις· 28 οὕτω καὶ
[56] ὁ Χριστὸς, [57] ἅπαξ προσφερθεὶς διὰ
νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας [58] πολλῶν,
θέλει φανῇ ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρ-
τίας [59] εἰς τοὺς προσμένοντας αὐτὸν διὰ
σωτηρίαν.
[ΚΕΦ. ι'.] Διότι ὁ νόμος [1] ἔχων
σκιὰν [2] τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐχὶ
αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, [3] δὲν
δύναται ποτὲ διὰ τῶν αὐτῶν θυσιῶν
τὰς ὁποίας προσφέρουσι κατ' ἐνιαυτὸν
πάντοτε, [4] νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς προσ-
ερχομένους. 2 Ἐπειδὴ τότε ἤθελον
παύσει νὰ προσφέρωνται· διότι οἱ
λατρευταὶ ἅπαξ καθαρισθέντες, δὲν
ἤθελον ἔχει πλέον οὐδεμίαν συνείδησιν
ἁμαρτιῶν. 3 [5] Ἀλλ' ἐν αὐταῖς γίνεται
κατ' ἐνιαυτὸν ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν. 4
Διότι [6] ἀδύνατον εἶναι αἷμα ταύρων καὶ
τράγων νὰ ἀφαιρῇ ἁμαρτίας. 5 Διὰ
τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον,
λέγει, [7] "Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν
ἠθέλησας, ἀλλ' ἡτοίμασας εἰς ἐμὲ
σῶμα. 6 Εἰς ὁλοκαυτώματα καὶ προσ-
φορὰς περὶ ἁμαρτίας δὲν εὐηρεστήθης.
7 Τότε εἶπον, Ἰδοὺ, ἔρχομαι, (ἐν τῷ
τόμῳ τοῦ βιβλίου εἶναι γεγραμμένον
περὶ ἐμοῦ,) διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ
θέλημά σου." 8 Ἀφοῦ εἶπεν ἀνωτέ-
ρω, "Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ
ὁλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρ-
τίας, δὲν ἠθέλησας, οὐδὲ εὐηρεστήθης
εἰς αὐτάς" (αἵτινες προσφέρονται κατὰ
τὸν νόμον) 9 τότε εἶπεν, "Ἰδοὺ,
ἔρχομαι, διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ θέλη-
μά σου." Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, διὰ νὰ
συστήσῃ τὸ δεύτερον. 10 [8] Μὲ τὸ
ὁποῖον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι [9] διὰ
τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ ἅπαξ γενομένης.
11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἵσταται
[10] καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐ-
τὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, [11] αἵ-
τινες ποτὲ δὲν δύνανται νὰ ἀφαιρέσω-
σιν ἁμαρτίας. 12 [12] Ἀλλ' αὐτὸς ἀφοῦ
προσέφερε μίαν θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν,
ἐκάθισε διαπαντὸς ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
13 προσμένων τοῦ λοιποῦ [13] ἕωσοῦ
τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν αὐτοῦ. 14 Διότι μὲ μίαν προσ-
φορὰν [14] ἐτελειοποίησε διαπαντὸς τοὺς
ἁγιαζομένους. 15 Μαρτυρεῖ δὲ εἰς
ἡμᾶς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· διότι,

52 στίχ. 12. κεφ. ζ'. 27: ι'. 10. Πέτρ. Α'. γ'. 18.
53 Κορ. Α'. ι'. 11. Γαλ. δ'. 4. Ἐφεσ. α'. 10.
54 Γεν. γ'. 19. Ἐκκλ. γ'. 20.
55 Κορ. Β'. ε'. 10. Ἀποκ. κ'. 12, 13.
56 Ῥωμ. ς'. 10. Πέτρ. Α'. γ'. 18.
57 Πέτρ. Α'. β'. 24. Ἰωάν. Α'. γ'. 5.
58 Ματθ. κς'. 28. Ῥωμ. ε'. 15.
59 Τίτ. β'. 13. Πέτρ. Β'. γ'. 12.
1 Κολ. β'. 17. κεφ. η'. 5: θ'. 23.
2 κεφ. θ'. 11.
3 κεφ. θ'. 9.
4 στίχ. 14.
5 Λευιτ. ις'. 21. κεφ. θ'. 7.
6 Μιχ. ς'. 6, 7. κεφ. θ'. 13. στίχ. 11.
7 Ψαλ. μ'. 6, κ.τ.λ.: ν'. 8, κ.τ.λ. Ἡσα. α'. 11. Ἱερ. ς'. 20. Ἀμὼς ε'. 21, 22.
8 Ἰωάν. ιζ'. 19. κεφ. ιγ'. 12.

41 Ἐξόδ. κδ'. 6, κ.τ.λ. 42 Ἐξόδ. κδ'. 5, 6, 8. Λευιτ. ις'. 14, 15, 18. 43 Λευιτ. ιδ'. 4, 6, 7, 49, 51, 52. 44 Ἐξόδ. κδ'. 8. Ματθ. κς'. 28. 45 Ἐξόδ. κθ'. 12, 36. Λευιτ. η'. 15, 19: ις'. 14, 15, 16, 18, 19. 46 Λευιτ. ιζ'. 11. 47 κεφ. η'. 5. 48 κεφ. ς'. 20. 49 κεφ. η'. 2. 50 Ῥωμ. η'. 34. κεφ. ζ'. 25. Ἰωάν. Α'. β'. 1. 51 στίχ. 7.

9 κεφ. θ'. 12. 10 Ἀριθ. κη'. 3. κεφ. ζ'. 27. 11 στίχ. 4. 12 Κολ. γ'. 1. κεφ. α'. 3. 13 Ψαλ. ρι'. 1. Πράξ. β'. 35. Κορ. Α'. ιε'. 25. κεφ. α'. 13. 14 στίχ. 1.

ἀφοῦ εἶπε πρότερον, 16 [15] “ Αὕτη εἶναι
ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς
αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει
Κύριος, Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου
εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ θέλω γράψει
αὐτοὺς ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν,” προσ-
θέτει, 17 “ Καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυ-
μεῖσθαι πλέον.” 18 Ὅπου δὲ εἶναι
ἄφεσις τούτων, δὲν εἶναι πλέον προσ-
φορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 ἜΧΟΝΤΕΣ λοιπὸν, ἀδελφοὶ,
[16] παῤῥησίαν νὰ εἰσέλθωμεν [17] εἰς τὰ
ἅγια διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ, 20
[18] διὰ νέας καὶ ζώσης ὁδοῦ τὴν ὁποίαν
καθιέρωσεν εἰς ἡμᾶς, [19] διὰ τοῦ κατα-
πετάσματος, τουτέστι, τῆς σαρκὸς αὐ-
τοῦ, 21 καὶ ἔχοντες [20] ἱερέα μέγαν ἐπὶ
[21] τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, 22 [22] ἂς πλη-
σιάζωμεν μετὰ ἀληθινῆς καρδίας [23] ἐν
πληροφορίᾳ πίστεως, ἔχοντες τὰς καρ-
δίας ἡμῶν κεκαθαρμένας [24] ἀπὸ συνει-
δήσεως πονηρᾶς,
23 καὶ [25] λελουμένοι τὸ σῶμα μὲ ὕδωρ
καθαρὸν, [26] ἂς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν
τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον· [27] διότι πιστὸς
ὁ ὑποσχεθείς· 24 καὶ ἂς φροντίζωμεν
περὶ ἀλλήλων, παρακινοῦντες εἰς ἀγά-
πην καὶ καλὰ ἔργα· 25 [28] μὴ ἀφίνοντες
τὸ νὰ συνερχώμεθα ὁμοῦ, καθὼς εἶναι
συνήθεια εἴς τινας, ἀλλὰ προτρέποντες
ἀλλήλους· [29] καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον
βλέπετε [30] πλησιάζουσαν τὴν ἡμέραν.
26 Διότι [31] ἐὰν ἡμεῖς ἁμαρτάνωμεν
ἑκουσίως, [32] ἀφοῦ ἐλάβομεν τὴν γνῶσιν
τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπολείπεται πλέον
θυσία περὶ ἁμαρτιῶν· 27 ἀλλὰ φοβερά
τις ἀπεκδοχὴ κρίσεως, καὶ [33] ἔξαψις
πυρὸς, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ κατατρώγῃ
τοὺς ἐναντίους. 28 [34] Ἐάν τις ἀθετήσῃ
τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, [35] ἐπὶ δύο ἢ
τριῶν μαρτύρων ἀποθνήσκει χωρὶς ἔλεος·
29 [36] πόσον, στοχάζεσθε, χειροτέρας
τιμωρίας θέλει κριθῇ ἄξιος ὁ καταπατή-
σας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ [37] νομίσας
κοινὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης μὲ τὸ
ὁποῖον ἡγιάσθη, καὶ [38] ὑβρίσας τὸ πνεῦ-
μα τῆς χάριτος; 30 Διότι ἐξεύρομεν
τὸν εἰπόντα, [39] “ Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκ-
δίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπόδοσιν”
λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν, [40] “ ‘Ὁ Κύ-
ριος θέλει κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.” 31
[41] Φοβερὸν εἶναι τὸ νὰ πέσῃ τις εἰς
χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

32 [42] Ἀναφέρετε δὲ εἰς τὴν μνήμην
σας τὰς προτέρας ἡμέρας, ἐν αἷς [43] ἀφοῦ
ἐφωτίσθητε, ὑπεμείνατε [44] μέγαν ἀγῶνα
παθημάτων· 33 ποτὲ μὲν, [45] θεατριζό-
μενοι μὲ ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις· [46] ποτὲ
δὲ, γινόμενοι κοινωνοὶ τῶν τὰ τοιαῦτα
παθόντων. 34 Διότι ἐδείξατε συμπά-
θειαν [47] εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ [48] ἐδέχθητε
μετὰ χαρᾶς τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόν-
των σας, ἐξεύροντες ὅτι [49] ἔχετε εἰς
ἑαυτοὺς περιουσίαν ἐν οὐρανοῖς καλη-
τέραν καὶ διαμένουσαν.
35 Μὴ ἀποβάλητε λοιπὸν τὴν παῤ-
ῥησίαν σας, [50] ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν
μεγάλην. 36 [51] Διότι ἔχετε χρείαν
ὑπομονῆς, διὰ νὰ κάμητε τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, καὶ [52] νὰ λάβητε τὴν ἐπαγγελίαν.
37 Διότι [53] ἔτι ὀλίγον καιρὸν, καὶ [54] θέ-
λει ἔλθει ὁ ἐρχόμενος καὶ δὲν θέλει
βραδύνει· 38 [55] “ ὁ δὲ δίκαιος θέλει
ζήσει ἐκ πίστεως.” καὶ “ ἐάν τις συρθῇ
ὀπίσω, ἡ ψυχή μου δὲν εὐαρεστεῖται
εἰς αὐτόν.” 39 Ἡμεῖς ὅμως δὲν εἴμεθα
[56] ἐκ τῶν συρομένων ὀπίσω πρὸς ἀπώ-
λειαν, ἀλλ’ [57] ἐκ τῶν πιστευόντων πρὸς
σωτηρίαν τῆς ψυχῆς.

[ΚΕΦ. ιαʹ.] ΕΙΝΑΙ δὲ ἡ πίστις,
ἐλπιζομένων πεποίθησις, βεβαίωσις
[1] πραγμάτων μὴ βλεπομένων. 2 Διότι
[2] διὰ ταύτης ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν οἱ
πρεσβύτεροι.
3 Διὰ πίστεως ἐννοοῦμεν ὅτι [3] οἱ
αἰῶνες ἐκτίσθησαν μὲ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, ὥστε τὰ βλεπόμενα δὲν ἔγειναν
ἐκ φαινομένων.
4 Διὰ πίστεως [4] ὁ Ἄβελ προσέφερε
πρὸς τὸν Θεὸν καλητέραν θυσίαν παρὰ
τὸν Κάϊν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμαρτυρήθη
ὅτι ἦτο δίκαιος, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἔδωκε
μαρτυρίαν περὶ τῶν δώρων αὐτοῦ· καὶ
δι’ αὐτῆς, καίτοι ἀποθανὼν, [5] ἔτι λαλεῖ.
5 Διὰ πίστεως [6] μετετέθη ὁ Ἐνὼχ
διὰ νὰ μὴ ἴδῃ θάνατον, καὶ δὲν εὑρί-
σκετο, διότι μετέθεσεν αὐτὸν ὁ Θεός·
ἐπειδὴ πρὸ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ ἐ-
μαρτυρήθη ὅτι εὐηρέστησεν εἰς τὸν
Θεόν. 6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον
εἶναι νὰ εὐαρεστήσῃ τις εἰς αὐτόν· διότι ὁ
προσερχόμενος εἰς τὸν Θεὸν, πρέπει νὰ
πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι, καὶ γίνεται μισθα-
ποδότης εἰς τοὺς ἐκζητοῦντας αὐτόν.
7 Διὰ πίστεως [7] ὁ Νῶε εἰδοποιηθεὶς
θεόθεν περὶ τῶν μὴ βλεπομένων ἔτι,
ἐφοβήθη, καὶ [8] κατεσκεύασε κιβωτὸν
πρὸς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι’ ἧς

15 Ἱερ. λαʹ. 33, 34. κεφ. ηʹ. 10, 12.
16 Ῥωμ. εʹ. 2. Ἐφεσ. βʹ. 18: γʹ. 12.
17 κεφ. θʹ. 8, 12.
18 Ἰωάν. ιʹ. 9: ιδʹ. 6. κεφ. θʹ. 8.
19 κεφ. θʹ. 3.
20 κεφ. δʹ. 14.
21 Τιμ. Αʹ. γʹ. 15.
22 κεφ. δʹ. 16.
23 Ἐφεσ. γʹ. 12. Ἰακ. αʹ. 6. Ἰωάν. Αʹ. γʹ. 21.
24 κεφ. θʹ. 14.
25 Ἰεζ. λςʹ. 25. Κορ. Βʹ. ζʹ. 1.
26 κεφ. δʹ. 14.
27 Κορ. Αʹ. αʹ. 9: ιʹ. 13. Θεσ. Αʹ. εʹ. 24. Θεσ. Βʹ. γʹ. 3. κεφ. ιαʹ. 11.
28 Πράξ. βʹ. 42. Ἰούδ. 19.
29 Ῥωμ. ιγʹ. 11.
30 Φιλιπ. δʹ. 5. Πέτρ. Βʹ. γʹ. 9, 11, 14.
31 Ἀριθ. ιεʹ. 30. κεφ. ςʹ. 4.
32 Πέτρ. Βʹ. βʹ. 20, 21.
33 Ἰεζ. λςʹ. 5. Σοφ. αʹ. 18: γʹ. 8. Θεσ. Βʹ. αʹ. 8. κεφ. ιβʹ. 29.
34 κεφ. βʹ. 2.
35 Δευτ. ιζʹ. 2 ἕως 6: ιθʹ. 15. Ματθ. ιηʹ. 16. Ἰωάν. ηʹ. 17. Κορ. Βʹ. ιγʹ. 1.
36 κεφ. βʹ. 3: ιβʹ. 25.
37 Κορ. Αʹ. ιαʹ. 29. κεφ. ιγʹ. 20.
38 Ματθ. ιβʹ. 31, 32. Ἐφεσ. δʹ. 30.
39 Δευτ. λβʹ. 35. Ῥωμ. ιβʹ. 19.
40 Δευτ. λβʹ. 36. Ψαλ. νʹ. 4: ρλεʹ. 14.
41 Λουκ. ιβʹ. 5.

42 Γαλ. γʹ. 4. Ἰωάν. Βʹ. 8.
43 κεφ. ςʹ. 4.
44 Φιλιπ. αʹ. 29, 30. Κολ. βʹ. 1.
45 Κορ. Αʹ. δʹ. 9.
46 Φιλιπ. αʹ. 7: δʹ. 14. Θεσ. Αʹ. βʹ. 14.
47 Φιλιπ. αʹ. 7. Τιμ. Βʹ. αʹ. 16.
48 Ματθ. εʹ. 12. Πράξ. εʹ. 41. Ἰακ. αʹ. 2.
49 Ματθ. ςʹ. 20: ιθʹ. 21. Λουκ. ιβʹ. 33. Τιμ. Αʹ. ςʹ. 19.
50 Ματθ. εʹ. 12: ιʹ. 32.
51 Λουκ. καʹ. 19. Γαλ. ςʹ. 9. κεφ. ιβʹ. 1.
52 Κολ. γʹ. 24. κεφ. θʹ. 15. Πέτρ. Αʹ. αʹ. 9.
53 Λουκ. ιηʹ. 8. Πέτρ. Βʹ. γʹ. 9.
54 Ἀββ. βʹ. 3, 4.
55 Ῥωμ. αʹ. 17. Γαλ. γʹ. 11.
56 Πέτρ. Βʹ. βʹ. 20, 21.
57 Πράξ. ιςʹ. 30, 31. Θεσ. Αʹ. εʹ. 9. Θεσ. Βʹ. βʹ. 14.

1 Ῥωμ. ηʹ. 24, 25. Κορ. Βʹ. δʹ. 18: εʹ. 7.
2 ςίχ. 39.
3 Γεν. αʹ. 1. Ψαλ. λγʹ. 6. Ἰωάν. αʹ. 3. κεφ. αʹ. 2. Πέτρ. Βʹ. γʹ. 5.
4 Γεν. δʹ. 4. Ἰωάν. Αʹ. γʹ. 12.
5 Γεν. δʹ. 10. Ματθ. κγʹ. 35. κεφ. ιβʹ. 24.
6 Γεν. εʹ. 22, 24.
7 Γεν. ςʹ. 13, 22.
8 Πέτρ. Αʹ. γʹ. 20.

κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔγεινε κλη-
ρονόμος [9] τῆς διὰ πίστεως δικαιοσύνης.
8 Διὰ πίστεως ὑπήκουσεν [10] ὁ Ἀβ-
ραάμ, ὅτε ἐκαλεῖτο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν
τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς
κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐξεύρων
ποῦ ὑπάγει. 9 Διὰ πίστεως παρῴκη-
σεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς
ξένην, [11] κατοικήσας ἐν σκηναῖς, μετὰ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ [12] τῶν συγκληρονό-
μων τῆς αὐτῆς ἐπαγγελίας· 10 διότι
περιέμενε [13] τὴν πόλιν τὴν ἔχουσαν τὰ
θεμέλια, [14] τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δη-
μιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.
11 Διὰ πίστεως καὶ [15] αὐτὴ ἡ Σάῤῥα
ἔλαβε δύναμιν εἰς τὸ νὰ συλλάβῃ
σπέρμα, καὶ [16] παρὰ καιρὸν ἡλικίας
ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐστοχάσθη [17] πιστὸν
τὸν ὑποσχεθέντα. 12 Διὰ τοῦτο καὶ
ἐξ ἑνὸς, μάλιστα [18] νενεκρωμένου, ἐγεν-
νήθησαν, [19] καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρα-
νοῦ κατὰ τὸ πλῆθος, καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἥτις δὲν
δύναται νὰ ἀριθμηθῇ.
13 Ἐν πίστει ἀπέθανον οὗτοι πάντες,
[20] μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ
[21] μακρόθεν ἰδόντες αὐτὰς, καὶ πεισθέν-
τες, καὶ ἐγκολπωθέντες, καὶ [22] ὁμολογή-
σαντες ὅτι εἶναι ξένοι καὶ παρεπίδημοι
ἐπὶ τῆς γῆς. 14 Διότι οἱ λέγοντες
τοιαῦτα, [23] δεικνύουσιν ὅτι ζητοῦσι πα-
τρίδα. 15 Καὶ ἐὰν μὲν ἐνεθυμοῦντο
ἐκείνην ἐξ ἧς ἐξῆλθον, ἤθελον εὑρεῖ
καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσι. 16 Τώρα ὅ-
μως ἐπιθυμοῦσι καλητέραν, τουτέστιν
ἐπουράνιον· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐπαι-
σχύνεται αὐτοὺς, [24] νὰ λέγηται Θεὸς
αὐτῶν· διότι [25] ἡτοίμασε δι' αὐτοὺς
πόλιν.
17 Διὰ πίστεως, [26] ὁ Ἀβραὰμ, ὅτε
ἐδοκιμάζετο, προσέφερε τὸν Ἰσαάκ· καὶ
[27] τὸν μονογενῆ αὐτοῦ προσέφερεν ἐκεῖ-
νος ὅστις ἀνεδέχθη τὰς ἐπαγγελίας,
18 πρὸς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη, [28] "Ὅτι
ἐν Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ εἰς σὲ σπέρμα"
19 συλλογισθεὶς ὅτι [29] ὁ Θεὸς δύναται
καὶ ἐκ νεκρῶν νὰ ἀνεγείρῃ· ἐξ ὧν καὶ
ἔλαβεν αὐτὸν ὀπίσω παραβολικῶς.
20 Διὰ πίστεως [30] ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε
τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ περὶ τῶν
μελλόντων.
21 Διὰ πίστεως ὁ Ἰακὼβ ἀποθνήσκων
[31] εὐλόγησεν ἕκαστον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰω-
σὴφ, καὶ [32] προσεκύνησεν ἐπιστηριζόμενος
ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.
22 Διὰ πίστεως [33] ὁ Ἰωσὴφ ἀποθνή-
σκων προανήγγειλε περὶ τῆς ἐξόδου
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρήγγειλε περὶ
τῶν ὀστέων αὐτοῦ.

[9] Ῥωμ. γ'. 22: δ'. 13. Φιλιπ. γ'. 9.
[10] Γεν. ιβ'. 1, 4. Πράξ. ζ'. 2, 3, 4.
[11] Γεν. ιβ'. 8: ιγ'. 3, 18: ιη'. 1, 9.
[12] κεφ. ϛ'. 17.
[13] κεφ. ιβ'. 22: ιγ'. 14.
[14] κεφ. γ'. 4. Ἀποκ. κα'. 2, 10.
[15] Γεν. ιζ'. 19: ιη'. 11, 14: κα'. 2.
[16] Ἰδὲ Λουκ. α'. 36.
[17] Ῥωμ. δ'. 21. κεφ. ι'. 23.
[18] Ῥωμ. δ'. 19.
[19] Γεν. κβ'. 17. Ῥωμ. δ'. 18.
[20] σίχ. 39.
[21] Ἰωάν. η'. 56. σίχ. 27.
[22] Γεν. κγ'. 4: μζ'. 9. Χρον. Α'. κθ'. 15. Ψαλ. λθ'. 12: ριθ'. 19. Πέτρ. Α'. α'. 17: β'. 11.
[23] κεφ. ιγ'. 14.
[24] Ἐξόδ. γ'. 6, 15. Ματθ. κβ'. 32. Πράξ. ζ'. 32.
[25] Φιλιπ. γ'. 20. κεφ. ιγ'. 14.
[26] Γεν. κβ'. 1, 9.
[27] Ἰακ. β'. 21.

[28] Γεν. κα'. 12. Ῥωμ. θ'. 7. [29] Ῥωμ. δ'. 17, 19, 21. [30] Γεν. κζ'. 27, 39. [31] Γεν. μη'. 5, 16, 20. [32] Γεν. μζ'. 31. [33] Γεν. ν'. 24, 25. Ἐξόδ. ιγ'. 19.

23 Διὰ πίστεως [34] ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ
ἐγεννήθη, ἐκρύφθη τρεῖς μῆνας ὑπὸ τῶν
γονέων αὐτοῦ, διότι εἶδον κεχαριτω-
μένον τὸ παιδίον· καὶ δὲν ἐφοβήθησαν
[35] τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.
24 Διὰ πίστεως [36] ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ
ἐμεγάλωσεν, ἠρνήθη νὰ λέγηται υἱὸς
τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραὼ, 25 [37] προ-
κρίνας μᾶλλον νὰ κακουχῆται μὲ τὸν
λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον
ἀπόλαυσιν ἁμαρτίας· 26 κρίνας [38] τὸν
ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ὀνειδισμὸν μεγαλή-
τερον πλοῦτον παρὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ
θησαυρούς· διότι ἀπέβλεπεν εἰς [39] τὴν
μισθαποδοσίαν.
27 Διὰ πίστεως [40] ἀφῆκε τὴν Αἴγυ-
πτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασι-
λέως· διότι [41] ὡς βλέπων τὸν ἀόρατον
ἐνεκαρτέρησε. 28 Διὰ πίστεως [42] ἔ-
καμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ
αἵματος, διὰ νὰ μὴ ἐγγίσῃ αὐτοὺς ὁ
ἐξολοθρεύων τὰ πρωτότοκα. 29 Διὰ
πίστεως [43] διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θά-
λασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· τὴν ὁποίαν δοκι-
μάσαντες οἱ Αἰγύπτιοι, κατεποντίσθη-
σαν.
30 Διὰ πίστεως [44] ἔπεσον τὰ τείχη
τῆς Ἱεριχὼ, ἀφοῦ ἐκυκλώθησαν ἐπὶ
ἑπτὰ ἡμέρας. 31 Διὰ πίστεως [45] ἡ
πόρνη Ῥαὰβ δὲν συναπωλέσθη μὲ τοὺς
ἀπειθήσαντας, [46] δεχθεῖσα τοὺς κατα-
σκόπους μὲ εἰρήνην.
32 Καὶ τί ἔτι νὰ λέγω; Διότι θέλει
μὲ λείψει ὁ καιρὸς διηγούμενον περὶ
[47] Γεδεὼν, [48] Βαράκ τε καὶ [49] Σαμψὼν
καὶ [50] Ἰεφθάε, [51] Δαβίδ τε καὶ [52] Σα-
μουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· 33 οἵτινες
διὰ τῆς πίστεως κατεπολέμησαν βασι-
λείας, εἰργάσθησαν δικαιοσύνην, [53] ἐπέ-
τυχον τὰς ἐπαγγελίας, [54] ἔφραξαν στό-
ματα λεόντων, 34 [55] ἔσβεσαν δύναμιν
πυρὸς, [56] ἔφυγον στόματα μαχαίρας,
ἐνεδυναμώθησαν [57] ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγει-
ναν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, [58] ἔτρεψαν εἰς
φυγὴν στρατεύματα ἀλλοτρίων· 35
[59] ἔλαβον γυναῖκες τοὺς νεκροὺς αὐτῶν
ἀναστηθέντας· ἄλλοι δὲ [60] ἐβασανίσθη-
σαν μὴ δεχθέντες τὴν ἀπολύτρωσιν,
διὰ νὰ ἀξιωθῶσι καλητέρας ἀναστά-
σεως· 36 ἄλλοι δὲ ἐδοκίμασαν ἐμπαι-
γμοὺς καὶ μάστιγας, ἔτι δὲ καὶ [61] δεσμὰ
καὶ φυλακήν· 37 [62] ἐλιθοβολήθησαν,
ἐπριονίσθησαν, ἐπειράσθησαν, μὲ σφα-
γὴν μαχαίρας ἀπέθανον, [63] περιεπλανή-

[34] Ἐξόδ. β'. 2. Πράξ. ζ'. 20.
[35] Ἐξόδ. α'. 16, 22.
[36] Ἐξόδ. β'. 10, 11.
[37] Ψαλ. πδ'. 10.
[38] κεφ. ιγ'. 13.
[39] κεφ. ι'. 35.
[40] Ἐξόδ. ι'. 28, 29: ιβ'. 37: ιγ'. 17, 18.
[41] σίχ. 13.
[42] Ἐξόδ. ιβ'. 21, κ.τ.λ.
[43] Ἐξόδ. ιδ'. 22, 29.
[44] Ἰησ. ϛ'. 20.
[45] Ἰησ. ϛ'. 23. Ἰακ. β'. 25.
[46] Ἰησ. β'. 1.
[47] Κριτ. ϛ'. 11.
[48] Κριτ. δ'. 6.
[49] Κριτ. ιγ'. 24.
[50] Κριτ. ια'. 1: ιβ'. 7.
[51] Σαμ. Α'. ιϛ'. 1, 13: ιζ'. 45.
[52] Σαμ. Α'. α'. 20: ιβ'. 20.
[53] Σαμ. Β'. ζ'. 11, κ.τ.λ.
[54] Κριτ. ιδ'. 5, 6. Σαμ. Α'. ιζ'. 34, 35. Δαν. ϛ'. 22.
[55] Δαν. γ'. 25.
[56] Σαμ. Α'. κ'. 1. Βασ. Α'. ιθ'. 3. Βασ. Β'. ϛ'. 16. [57] Βασ. Β'. κ'. 7, κ.τ.λ. Ἰὼβ μβ'. 10. Ψαλ. ϛ'. 8. [58] Κριτ. ιε'. 8, 15. Σαμ. Α'. ιδ'. 13, κ.τ.λ.: ιζ'. 51, 52. Σαμ. Β'. η'. 1, κ.τ.λ. [59] Βασ. Α'. ιζ'. 22. Βασ. Β'. δ'. 35. [60] Πράξ. κβ'. 25. [61] Γεν. λθ'. 20. Ἱερ. κ'. 2: λζ'. 15. [62] Βασ. Α'. κα'. 13. Χρον. Β'. κδ'. 21. Πράξ. ζ'. 58: ιδ'. 19. [63] Βασ. Β'. α'. 8. Ματθ. γ'. 4.

θησαν μὲ δέρματα προβάτων, [64] μὲ δέρματα αἰγῶν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, 38 τῶν ὁποίων δὲν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος· πλανώμενοι ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ [65] σπηλαίοις καὶ ταῖς τρύπαις τῆς γῆς. 39 Καὶ οὗτοι πάντες [66] ἂν καὶ ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν διὰ τῆς πίστεως, δὲν ἀπήλαυσαν τὴν ἐπαγγελίαν· 40 διότι ὁ Θεὸς προέβλεψε [67] καλήτερόν τι περὶ ἡμῶν, [68] διὰ νὰ μὴ λάβωσι τὴν τελειότητα χωρὶς ἡμῶν.

[64] Ζαχ. ιγ'. 4. [65] Βασ. Α'. ιη'. 4: ιθ'. 9. [66] ςίχ. 2, 13. [67] κεφ. ζ'. 22: η'. 6. [68] κεφ. ε'. 9: ιβ'. 23. Ἀποκ. ς'. 11.

[ΚΕΦ. ιβ'.] Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, περικυκλωμένοι ὄντες ὑπὸ τοσούτου νέφους μαρτύρων, [1] ἂς ἀποῤῥίψωμεν πᾶν βάρος καὶ τὴν εὐκόλως ἐμπεριπλέκουσαν ἡμᾶς ἁμαρτίαν, καὶ [2] ἂς τρέχωμεν [3] μεθ' ὑπομονῆς τὸν προκείμενον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα· 2 ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, [4] ὅστις ὑπὲρ τῆς χαρᾶς τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν, ὑπέφερε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ [5] ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

3 [6] Διότι συλλογίσθητε τὸν ὑπομείναντα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν τοιαύτην ἀντιλογίαν εἰς ἑαυτὸν, [7] διὰ νὰ μὴ ἀποκάμητε χαυνούμενοι κατὰ τὰς ψυχάς σας. 4 [8] Δὲν ἀντεστάθητε ἔτι μέχρις αἵματος, ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς ἁμαρτίας· 5 καὶ ἐλησμονήσατε τὴν νουθεσίαν ἥτις λαλεῖ πρὸς ἐσᾶς ὡς πρὸς υἱοὺς, λέγουσα, [9] "Υἱέ μου, μὴ καταφρονῇς τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου· μηδὲ ἀθυμῇς ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ. 6 Διότι [10] ὅντινα ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· καὶ μαστιγόνει πάντα υἱὸν τὸν ὁποῖον παραδέχεται." 7 [11] Ἐὰν ὑπομένητε τὴν παιδείαν, ὁ Θεὸς φέρεται πρὸς ἐσᾶς, ὡς πρὸς υἱούς· διότι τίς υἱὸς εἶναι τὸν ὁποῖον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ; 8 Ἐὰν ὅμως ἦσθε χωρὶς παιδείαν, [12] τῆς ὁποίας ἔγειναν μέτοχοι πάντες, ἄρα εἶσθε νόθοι, καὶ οὐχὶ υἱοί. 9 Ἔπειτα τοὺς μὲν κατὰ σάρκα πατέρας ἡμῶν εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐσεβόμεθα αὐτούς· δὲν θέλομεν ὑποταχθῇ πολλῷ μᾶλλον εἰς [13] τὸν Πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσει; 10 Διότι ἐκεῖνοι μὲν πρὸς ὀλίγας ἡμέρας ἐπαίδευον ἡμᾶς, κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτῶν· ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν, [14] διὰ νὰ γείνωμεν μέτοχοι τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν δὲν φαίνεται ὅτι εἶναι πρόξενος χαρᾶς, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον ὅμως ἀποδίδει [15] εἰς τοὺς γυμνασθέντας δι' αὐτῆς καρπὸν εἰρηνικὸν δικαιοσύνης.

12 "Διὰ τοῦτο [16] ἀνορθώσατε τὰς κεχαυνωμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα." 13 Καὶ [17] "κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας εὐθείας ὁδοὺς" διὰ νὰ μὴ ἐκτραπῇ τὸ χωλὸν, [18] ἀλλὰ μᾶλλον νὰ θεραπευθῇ. 14 [19] Ζητεῖτε εἰρήνην μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, [20] χωρὶς τοῦ ὁποίου οὐδεὶς θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον· 15 [21] παρατηροῦντες [22] μήπως ὑστερῆταί τις ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· [23] "μήπως ῥίζα τις πικρίας ἀναφύουσα φέρῃ ἐνόχλησιν," καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί· 16 [24] μήπως ἦναί τις πόρνος ἢ βέβηλος καθὼς ὁ Ἡσαῦ, [25] ὅστις διὰ μίαν βρῶσιν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ· 17 ἐπειδὴ ἐξεύρετε ὅτι καὶ μετέπειτα, [26] θέλων νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· διότι [27] δὲν εὗρε τόπον μετανοίας, ἂν καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὴν μετὰ δακρύων.

18 Διότι δὲν προσήλθετε [28] εἰς ὄρος ψηλαφώμενον, καὶ καιόμενον μὲ πῦρ, καὶ εἰς ζόφον καὶ σκότος καὶ ἀνεμοστρόβιλον, 19 καὶ εἰς σάλπιγγος ἦχον, καὶ φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν οἱ ἀκούσαντες [29] παρεκάλεσαν νὰ μὴ λαληθῇ πλέον πρὸς αὐτοὺς ὁ λόγος· 20 (διότι δὲν ὑπέφερον τὸ προσταττόμενον, [30] "Καὶ ζῶον ἐὰν ἐγγίσῃ τὸ ὄρος θέλει λιθοβοληθῇ, ἢ μὲ βέλη θέλει κατατοξευθῇ." 21 [31] Καὶ τόσον φοβερὸν ἦτο τὸ φαινόμενον, ὥστε ὁ Μωϋσῆς εἶπε, Κατάφοβος εἶμαι καὶ ἔντρομος·) 22 ἀλλὰ προσήλθετε [32] εἰς ὄρος Σιὼν, καὶ [33] εἰς πόλιν Θεοῦ ζῶντος, τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλὴμ, καὶ [34] εἰς μυριάδας ἀγγέλων, 23 εἰς πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν [35] πρωτοτόκων [36] καταγεγραμμένων ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ εἰς Θεὸν [37] κριτὴν πάντων, καὶ εἰς πνεύματα δικαίων [38] οἵτινες ἔλαβον τὴν τελειότητα· 24 καὶ εἰς [39] νέας διαθήκης μεσίτην Ἰησοῦν, καὶ [40] εἰς αἷμα καθαρισμοῦ, τὸ ὁποῖον λαλεῖ καλήτερα [41] παρὰ τὸ τοῦ Ἄβελ.

25 Προσέχετε μὴ καταφρονήσητε τὸν λαλοῦντα· διότι [42] ἂν ἐκεῖνοι δὲν ἀπέφυγον καταφρονήσαντες τὸν λαλοῦντα πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς, ἐὰν ἀποστραφῶμεν τὸν λαλοῦντα ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· 26 [43] τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· τώρα δὲ

[1] Κολ. γ'. 8. Πέτρ. Α'. β'. 1. [2] Κορ. Α'. θ'. 24. Φιλιπ. γ'. 13, 14. [3] Ῥωμ. ιβ'. 12. κεφ. ι'. 36. [4] Λουκ. κδ'. 26. Φιλιπ. β'. 8, κ.τ.λ. Πέτρ. Α'. α'. 11. [5] Ψαλ. ρι'. 1. κεφ. α'. 3, 13: η'. 1. Πέτρ. Α'. γ'. 22. [6] Ματθ. ι'. 24, 25. Ἰωάν. ιε'. 20. [7] Γαλ. ς'. 9. [8] Κορ. Α'. ι'. 13. κεφ. ι'. 32, 33, 34. [9] Ἰὼβ ε'. 17. Παρ. γ'. 11. [10] Ψαλ. ϟδ'. 12: ριθ'. 75. Παρ. γ'. 12. Ἰακ. α'. 12. Ἀποκ. γ'. 19. [11] Δευτ. η'. 5. Σαμ. Β'. ζ. 14. Παρ. ιγ'. 24: ιθ'. 18: κγ'. 13. [12] Ψαλ. ογ'. 15. Πέτρ. Α'. ε'. 9. [13] Ἀριθ. ις'. 22: κζ. 16. Ἰὼβ ιβ'. 10. Ἐκκλ. ιβ'. 7. Ἠσα. μβ'. 5: νζ. 16. Ζαχ. ιβ'. 1. [14] Λευιτ. ια'. 44: ιθ'. 2. Πέτρ. Α'. α'. 15, 16.

[15] Ἰακ. γ'. 18. [16] Ἰὼβ δ'. 3, 4. Ἠσα. λε'. 3. [17] Παρ. δ'. 26, 27. [18] Γαλ. ς'. 1. [19] Ψαλ. λδ'. 14. Ῥωμ. ιβ'. 18: ιδ'. 19. Τιμ. Β'. β'. 22. [20] Ματθ. ε'. 8. Κορ. Β'. ζ'. 1. Ἐφεσ. ε'. 5. [21] Κορ. Β'. ς'. 1. [22] Γαλ. ε'. 4. [23] Δευτ. κθ'. 18. κεφ. γ'. 12. [24] Ἐφεσ. ε'. 3. Κολ. γ'. 5. Θεσ. Α'. δ'. 3. [25] Γεν. κε'. 33. [26] Γεν. κζ'. 34, 36, 38. [27] κεφ. ς'. 6. [28] Ἐξόδ. ιθ'. 12, 18, 19: κ'. 18. Δευτ. δ'. 11: ε'. 22. Ῥωμ. ς'. 14: η'. 15. Τιμ. Β'. α'. 7. [29] Ἐξόδ. κ'. 19. Δευτ. ε'. 5, 25: ιη'. 16.

[30] Ἐξόδ. ιθ'. 13. [31] Ἐξόδ. ιθ'. 16. [32] Γαλ. δ'. 26. Ἀποκ. γ'. 12: κα'. 2, 10. [33] Φιλιπ. γ'. 20. [34] Δευτ. λγ'. 2. Ψαλ. ξη'. 17. Ἰούδ. 14. [35] Ἐξόδ. δ'. 22. Ἰακ. α'. 18. Ἀποκ. ιδ'. 4. [36] Λουκ. ι'. 20. Φιλιπ. δ'. 3. Ἀποκ. ιγ'. 8. [37] Γεν. ιη'. 25. Ψαλ. ϟδ'. 2. [38] Φιλιπ. γ'. 12. κεφ. ια'. 40. [39] κεφ. η'. 6: θ'. 15. [40] Ἐξόδ. κδ'. 8. κεφ. ι'. 22. Πέτρ. Α'. α'. 2. [41] Γεν. δ'. 10. κεφ. ια'. 4. [42] κεφ. β'. 2, 3: γ'. 17: ι'. 28, 29. [43] Ἐξόδ. ιθ'. 18.

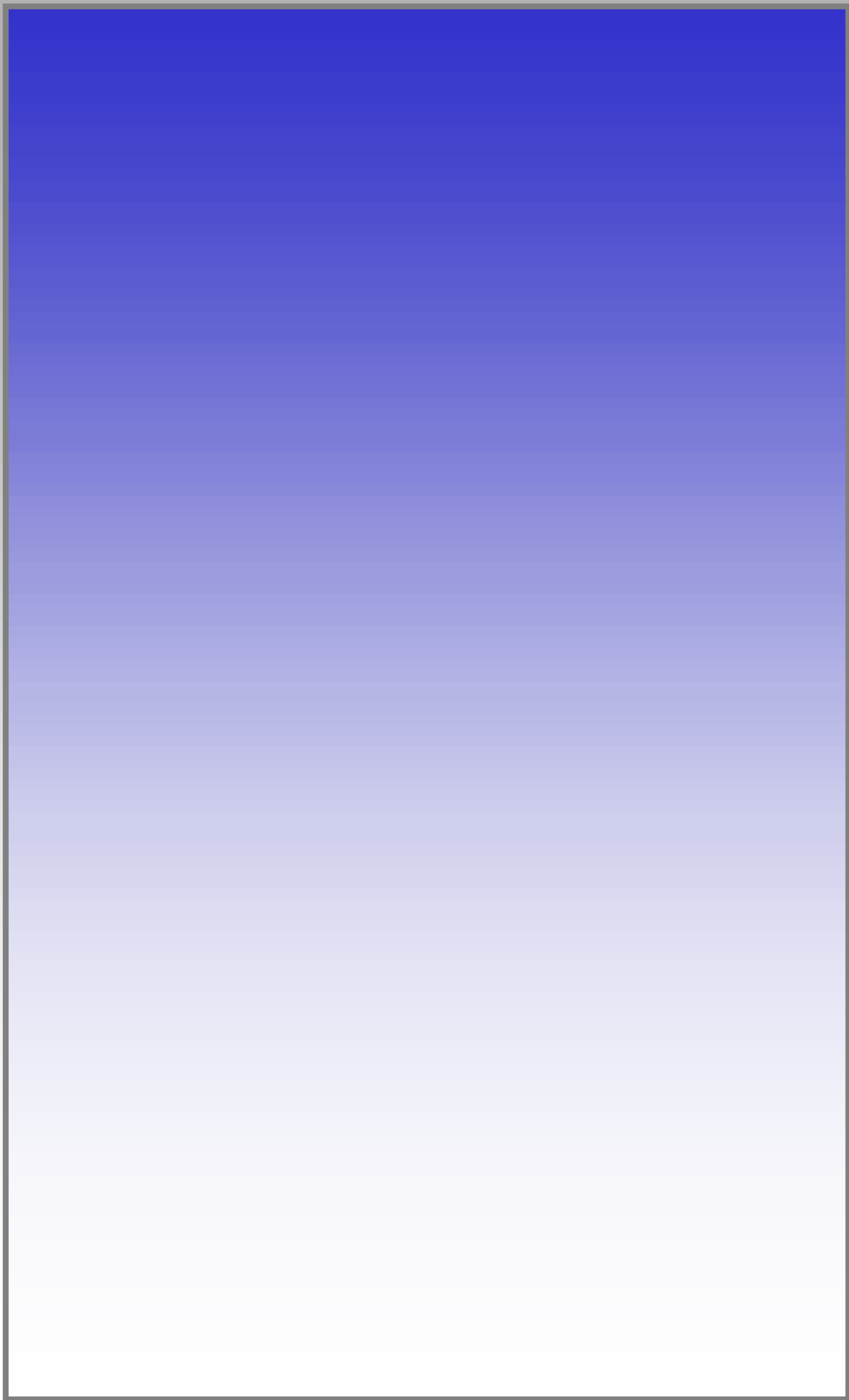
ὑπεσχέθη λέγων, [44]"Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ
σείω οὐχὶ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν
οὐρανόν." 27 Τὸ δὲ "ἔτι ἅπαξ" δηλοῖ
[45]τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς
χειροποιήτων, διὰ νὰ μείνωσι τὰ μὴ
σαλευόμενα. 28 Διὰ τοῦτο παραλαμ-
βάνοντες βασιλείαν ἀσάλευτον, ἂς κρα-
τῶμεν τὴν χάριν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ
λατρεύωμεν εὐαρέστως τὸν Θεὸν, μὲ
σέβας καὶ εὐλάβειαν. 29 Διότι [46]ὁ
Θεὸς ἡμῶν εἶναι πῦρ καταναλίσκον.

[ΚΕΦ. ιγ΄.] Ἡ [1]φιλαδελφία ἂς
μένῃ· 2 [2]τὴν φιλοξενίαν μὴ λησμο-
νεῖτε· ἐπειδὴ διὰ ταύτης [3]τινὲς ἐφι-
λοξένησαν ἀγγέλους μὴ γνωρίζοντες.
3 [4]Ἐνθυμεῖσθε τοὺς δεσμίους, ὡς συν-
δέσμιοι· τοὺς ταλαιπωρουμένους, ὡς
ὄντες καὶ σεῖς ἐν σώματι. 4 Τίμιος
ἔστω ὁ γάμος εἰς πάντας, καὶ ἡ κοίτη
ἀμίαντος· [5]τοὺς δὲ πόρνους καὶ μοιχοὺς
θέλει κρίνει ὁ Θεός. 5 Ὁ τρόπος σας
ἔστω ἀφιλάργυρος· [6]ἀρκεῖσθε εἰς τὰ
παρόντα· διότι αὐτὸς εἶπε, [7]"Δὲν θέλω
σὲ ἀφήσει, οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει·" 6
ὥστε ἡμεῖς θαῤῥοῦντες νὰ λέγωμεν,
[8]"Ὁ Κύριος βοηθός μου, καὶ δὲν θέλω
φοβηθῇ, τί νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος."
7 [9]Ἐνθυμεῖσθε τοὺς προεστῶτάς
σας, οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς ἐσᾶς τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ· [10]τῶν ὁποίων μιμεῖσθε
τὴν πίστιν, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ
ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτεύματος αὐτῶν.
8 Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι [11]ὁ αὐτὸς
χθὲς καὶ σήμερον, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.
9 [12]Μὴ πλανᾶσθε μὲ διδαχὰς ποικίλας
καὶ ξένας· διότι καλὸν εἶναι μὲ τὴν
χάριν νὰ στερεόνηται ἡ καρδία, [13]οὐχὶ
μὲ βρώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὅσοι περι-
επάτησαν δὲν ὠφελήθησαν.
10 [14]Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ
δὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ φάγωσιν οἱ
λατρεύοντες εἰς τὴν σκηνήν. 11 Διότι
[15]τῶν ζώων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα εἰσφέ-
ρεται εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως
περὶ ἁμαρτίας, τούτων τὰ σώματα κατα-
καίονται ἔξω τοῦ στρατοπέδου. 12
Ὅθεν καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ νὰ ἁγιάσῃ τὸν
λαὸν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος, [16]ἔξω
τῆς πύλης ἔπαθεν. 13 Ἂς ἐξερχώμεθα
λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἔξω τοῦ στρατοπέ-
δου, [17]τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες.
14 [18]Διότι δὲν ἔχομεν ἐδῶ πόλιν δια-
μένουσαν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπι-
ζητοῦμεν. 15 [19]Δι' αὐτοῦ λοιπὸν ἂς
ἀναφέρωμεν πάντοτε [20]εἰς τὸν Θεὸν
θυσίαν αἰνέσεως, τουτέστι, [21]καρπὸν
χειλέων ὁμολογούντων τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
16 [22]Τὴν δὲ ἀγαθοποιΐαν καὶ τὸ μετα-
δοτικὸν μὴ λησμονεῖτε· διότι [23]εἰς τοι-
αύτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.
17 [24]Πείθεσθε εἰς τοὺς προεστῶτάς
σας, καὶ ὑπακούετε· διότι [25]αὐτοὶ ἀγρυ-
πνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας, ὡς μέλ-
λοντες νὰ ἀποδώσωσι λόγον· διὰ νὰ
κάμνωσι τοῦτο μετὰ χαρᾶς, καὶ μὴ
στενάζοντες· διότι τοῦτο δὲν σᾶς ὠφε-
λεῖ.
18 [26]Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· διότι
εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἔχομεν [27]καλὴν
συνείδησιν, θέλοντες νὰ πολιτευώμεθα
κατὰ πάντα καλῶς. 19 [28]Περισσότε-
ρον δὲ παρακαλῶ νὰ κάμητε τοῦτο, διὰ
νὰ ἀποκατασταθῶ εἰς ἐσᾶς ταχύτερα.
20 [29]Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, [30]ὅστις
ἀνεβίβασεν ἐκ τῶν νεκρῶν [31]τὸν μέγαν
ποιμένα τῶν προβάτων [32]διὰ τοῦ αἵμα-
τος τῆς αἰωνίου διαθήκης, τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν, 21 εἴθε [33]νὰ σᾶς κάμῃ
τελείους εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, διὰ νὰ
ἐκτελῆτε τὸ θέλημα αὐτοῦ, [34]ἐνεργῶν
ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ,
διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· [35]εἰς τὸν
ὁποῖον εἴη ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
22 Σᾶς παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοὶ, ὑπο-
φέρετε τὸν λόγον τῆς νουθεσίας· διότι
[36]ἐν συντομίᾳ σᾶς ἔγραψα. 23 Ἐξεύ-
ρετε ὅτι [37]ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος [38]ἀπε-
λύθη τῆς φυλακῆς, μετὰ τοῦ ὁποίου, ἐὰν
ἔλθῃ ταχύτερα, θέλω σᾶς ἰδεῖ.
24 Ἀσπάσθητε πάντας [39]τοὺς προ-
εστῶτάς σας, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους.
Σᾶς ἀσπάζονται οἱ ἀπὸ τῆς Ἰτα-
λίας.
25 [40]Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

[44] Ἀγγ. β΄. 6. [45] Ψαλ. ρβ΄. 26. Ματθ. κδ΄. 35. Πέτρ. Β΄. γ΄. 10. Ἀποκ. κα΄. 1. [46] Ἐξόδ. κδ΄. 17. Δευτ. δ΄. 24: θ΄. 3. Ψαλ. ν΄. 3: ϟζ΄. 3. Ἡσα. ξϛ΄. 15. Θεσ. Β΄. α΄. 8. κεφ. ι΄. 27.

[1] Ῥωμ. ιβ΄. 10. Θεσ. Α΄. δ΄. 9. Πέτρ. Α΄. α΄. 22: β΄. 17: γ΄. 8: δ΄. 8. Πέτρ. Β΄. α΄. 7. Ἰωάν. Α΄. γ΄. 11, κ.τ.λ.: δ΄. 7, 20, 21. [2] Ματθ. κε΄. 35. Ῥωμ. ιβ΄. 13. Τιμ. Α΄. γ΄. 2. Πέτρ. Α΄. δ΄. 9. [3] Γεν. ιη΄. 3: ιθ΄. 2. [4] Ματθ. κε΄. 36. Ῥωμ. ιβ΄. 15. Κορ. Α΄. ιβ΄. 26. Κολ. δ΄. 18. Πέτρ. Α΄. γ΄. 8. [5] Κορ. Α΄. ϛ΄. 9. Γαλ. ε΄. 19, 21. Ἐφεσ. ε΄. 5. Κολ. γ΄. 5, 6. Ἀποκ. κβ΄. 15. [6] Ματθ. ϛ΄. 25, 34. Φιλιπ. δ΄. 11, 12. Τιμ. Α΄. ϛ΄. 6, 8. [7] Γεν. κη΄. 15. Δευτ. λα΄. 6, 8. Ἰησ. α΄. 5. Χρον. Α΄. κη΄. 20. Ψαλ. λζ΄. 25. [8] Ψαλ. κζ΄. 1: νϛ΄. 4, 11, 12: ριη΄. 6. [9] ϛίχ. 17. [10] κεφ. ϛ΄. 12. [11] Ἰωάν. η΄. 58. κεφ. α΄. 12. Ἀποκ. α΄. 4. [12] Ἐφεσ. δ΄. 14: ε΄. 6. Κολ. β΄. 4, 8. Ἰωάν. Α΄. δ΄. 1. [13] Ῥωμ. ιδ΄. 17. Κολ. β΄. 16. Τιμ. Α΄. δ΄. 3. [14] Κορ. Α΄. θ΄. 13: ι΄. 18. [15] Ἐξόδ. κθ΄. 14. Λευιτ. δ΄. 11, 12, 21: ϛ΄. 30: θ΄. 11: ιϛ΄. 27. Ἀριθ. ιθ΄. 3. [16] Ἰωάν. ιθ΄. 17, 18. Πράξ. ζ΄. 58.

[17] κεφ. ια΄. 26. Πέτρ. Α΄. δ΄. 14. [18] Μιχ. β΄. 10. Φιλιπ. γ΄. 20. κεφ. ια΄. 10, 16: ιβ΄. 22. [19] Ἐφεσ. ε΄. 20. Πέτρ. Α΄. β΄. 5. [20] Λευιτ. ζ΄. 12. Ψαλ. ν΄. 14, 23: ξθ΄. 30, 31: ρζ΄. 22: ριϛ΄. 17. [21] Ὠση. ιδ΄. 2. [22] Ῥωμ. ιβ΄. 13. [23] Κορ. Β΄. θ΄. 12. Φιλιπ. δ΄. 18. κεφ. ϛ΄. 10. [24] Φιλιπ. β΄. 29. Θεσ. Α΄. ε΄. 12. Τιμ. Α΄. ε΄. 17. ϛίχ. 7. [25] Ἰεζ. γ΄. 17: λγ΄. 2, 7. Πράξ. κ΄. 26, 28. [26] Ῥωμ. ιε΄. 30. Ἐφεσ. ϛ΄. 19. Κολ. δ΄. 3. Θεσ. Α΄. ε΄. 25. Θεσ. Β΄. γ΄. 1. [27] Πράξ. κγ΄. 1: κδ΄. 16. Κορ. Β΄. α΄. 12. [28] Φιλήμ. 22. [29] Ῥωμ. ιε΄. 33. Θεσ. Α΄. ε΄. 23. [30] Πράξ. β΄. 24, 32. Ῥωμ. δ΄. 24: η΄. 11. Κορ. Α΄. ϛ΄. 14: ιε΄. 15. Κορ. Β΄. δ΄. 14. Γαλ. α΄. 1. Κολ. β΄. 12. Θεσ. Α΄. α΄. 10. Πέτρ. Α΄. α΄. 21. [31] Ἡσα. μ΄. 11. Ἰεζ. λδ΄. 23: λζ΄. 24. Ἰωάν. ι΄. 11, 14. Πέτρ. Α΄. β΄. 25: ε΄. 4. [32] Ζαχ. θ΄. 11. κεφ. ι΄. 29. [33] Θεσ. Β΄. β΄. 17. Πέτρ. Α΄. ε΄. 10. [34] Φιλιπ. β΄. 13. [35] Γαλ. α΄. 5. Τιμ. Β΄. δ΄. 18. Ἀποκ. α΄. 6. [36] Πέτρ. Α΄. ε΄. 12. [37] Θεσ. Α΄. γ΄. 2. [38] Τιμ. Α΄. ϛ΄. 12. [39] ϛίχ. 7, 17. [40] Τίτ. γ΄. 15.

[[1]]. All men (all individuals) are sinners and fall short of God’s perfect standard

Romans 3: 23 states that

For all have sinned, and come short of the glory of God;

[[2]]. Sin - which is imperfection in our lives - denies us eternal life with God. But God sent his son Jesus Christ as a gift to give us freely Eternal Life by believing on Jesus Christ, and on what He did for us.

Romans 6: 23 states

For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

[[3]]. You can be saved, and you are saved by Faith in Jesus Christ. You cannot be saved by your good works, because they are not "good enough". The work of Humans cannot meet the standard of God’s Holiness by effort. God’s good work of sending Jesus Christ to save us, and our response *of believing - of having faith* - in Jesus Christ, that is what saves each of us. When the New Testament informs us that Jesus Christ came to Earth for the purpose of dying for our sins, we need to remember the great conclusion of this event: After Jesus died, He rose again. He triumphed over death and took upon himself the sins of the entire world, at the time that He died and arose again. It is Jesus Christ who died in our place, so that we would not have to die for our sins. But what we chose to believe about God and His message does determine where we spend eternity.

It is up to each of us - personally and individually - to decide if we want to go to Heaven, and if we want to find inner peace and reconciliation with God. When we decide to believe in Jesus Christ and in his payment for us, for our sins, this is the beginning of the process that God begins in us, to transform us to have a better inner life, and an improved character.

From that time forward, we are different, and God begins to instruct us so that we can learn how to have personal growth and spiritual strength.

Ephesians 2: 8-9 states

8 For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God:9 Not of works, lest any man should boast.

[[4].God did not wait for us to become perfect in order to accept us or unconditionally love us. He sent Jesus Christ to save us, even though we are sinners. So Jesus Christ died to save us from our sins, and to save us from eternal separation from God.

Romans 5:8 states

But God commendeth his love toward us,

in that, while we were yet sinners, Christ died for us.

[[5]]. God loved the world so much that He sent his one and only Son to die,

so that by believing in Jesus Christ, we obtain Eternal Life.

John 3: 16 states

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son,that

whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

[[6]]. If you believe in Jesus Christ, and in what he did on the Cross for us,

by dying there for us, and by placing your faith in his death and in

His resurrection in Jesus Christ, you know for a fact that you have

been given Eternal Life.

I John 5: 13 states

These things have I written unto you that believe on the name

of the Son of God; that ye may know that ye have eternal life,

and that ye may believe on the name of the Son of God.

[[7]]. If you confess your sins to God, he hears you take this step,

and you can know for sure that He does hear you, and his response

to you is to forgive you of those sins, so that they

are not remembered against you, and not attributed to you ever again.

I John 1: 9 states

If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins,

*and to cleanse us from **all** unrighteousness.*

This verse is a promise to each of us: **when we confess our sins to God,**

and pray to him <u>in the name of Jesus Christ</u>, God hears our prayers

and grants our request for His forgiveness. This restores the line of

communication and reconciliation between us and God.

Lord God of Heaven,

Thank you for helping me to find this information.

I pray that you would help those who posted this.

I pray that you would help them to be able to continue.

Please give them the strength, resources and support

that they need and are able to use.

Please watch over them.

God, Please help me to know you and understand you better.

Help me to be kind to others, and encourage those

who are in my life. I ask these things in the name of Jesus,

Amen

What is a standard prayer to become a Christian ?

Dear God,

I pray that you would hear my prayer.

I understand that I do need you.

I ask you to forgive me of all of my sins.

Please come into my life, and change me.

Please help me to understand you.

Please give me great wisdom and the

desire to study your teachings.

Please help me to obtain accurate copies

of the New Testament and to be able to

study and understand them. I ask you

to do all of this in the name of Jesus,

Amen.

What does the New Testament teach about itself ?

II Timothy 3:16
16 All scripture is given by inspiration of God,
and is profitable for doctrine, for reproof,
for correction, for instruction in righteousness:

What does the New Testament teach about the End of Days ?

13 But I would not have you to be ignorant, brethren, concerning them which
are asleep, that ye sorrow not, even as others which have no hope.

14 For if we believe that Jesus died and rose again, even
so them also which sleep in Jesus will God bring with him.
15 For this we say unto you by the word of the Lord, that we which are alive
and remain unto the coming of the Lord shall not prevent them which are asleep.
16 For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice
of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first:

17 Then we which are alive and remain shall be caught up together
with them in the clouds, to meet the Lord in the air: and so shall we ever be
with the Lord.
18 Wherefore comfort one another with these words.

I John 3:
18 My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed and in truth.
19 And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before
him.
20 For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things.
21 Beloved, if our heart condemn us not, then have we confidence toward God.

22 And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his
commandments, and do those things that are pleasing in his sight.
23 And this is his commandment, That we should believe on the name of
his Son Jesus Christ, and love one another, as he gave us commandment.
24 And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him.
And hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.
4:1 Beloved, believe not every spirit, but try the spirits whether they are of God:
because many false prophets are gone out into the world.

II Timothy 2:15
15 Study to show thyself approved unto God, a workman that needeth not
to be ashamed, rightly dividing the word of truth.

NTNT187021064

What is the Christian Trinity ?

The Christian Trinity is One God

The Christian Trinity is composed of:

1. God the Father

2. God the Holy Spirit

3. Jesus Christ (Jesus the Messiah)

The Christian "Trinity" is also called the "Triune God"
or - historically called - the "Godhead".

The Christian Trinity does *NOT consist of*:

1. Jesus 2. Mary 3. Joseph

or

1. God the Father, 2. Jesus and 3. Joseph

Books you may want to read
to learn more about the Trinity:

The Apostolicity of Trinitarianism: or, The testimony of history,
to the positive antiquity of the doctrine of the Holy Trinity.
By George Stanley Faber (2 Vol.)

George Stanley, 1773-1854

Some of these books are available
at Archive.org

Notes on the history of Versions

This text conforms to the T.R. *This text was issued prior to the Revision by W & H.*

The Edition which you are reading here is a good edition, as it was produced before 1904.

Almost all recent translations used around the world - including Foreign Language Translations - have been made to conform to the Greek Text issued by W & H.

This Translation from Ancient Koine Greek to Modern Greek is based upon the Historic Text used by the Early Christians in the Roman Empire.

In their historic past conflicts with the Vatican, Protestants studied which manuscripts were the most accurate, in order to know and understand which Ancient Greek texts were the best, faithful and true copies of the original copies of the New Testament.

They quickly arrived at the conclusion that it was the manuscripts in Ancient Greek that demonstrated that early churches had operated outside of the authority of the Vicar of the Western Roman Empire.

Most who read this will remember that it was illegal to be a Christ-follower for the first 300 years of Christianity. The Vatican was not in existence until AFTER the Council of Nicea in 325 A.D.

The Versions of the New Testament used in Evangelical Churches are the historic versions used by the Early Christians in Greece who used Koine Greek. Copies of the New Testament have been found and recovered, many dating to the first 3 centuries of Early Christianity.

There are 20.000 (Twenty Thousand) fragments and copies of the books of the New Testament in Ancient Greek that have been found, which prove that the copies of the New Testament that exist today, DO agree with the copies of the earlier New Testament written in Ancient Greek. There are 5.000(Five Thousand) Lectionaries (Church copies - also written in Ancient Greek) containing many portions of the New Testament that also serve to prove which texts of the New Testament are the accurate copies.

As of 1904, Protestant Bible Societies gave in to the mistaken conclusions of a specialty in academic literature called Textual Criticism. Those who promoted their special theories claimed to understand the process of transmission ofthe New Testament. The errors in the area of Textual Criticism have been demonstrated over and over, but in 1904 a Unitarian Bible Society finally gained control of the Greek Text used by most Bible Societies.

The BFBS - the British and Foreign Bible Society was and is a **Unitarian** (NON-Trinitarian) Bible Society, though Christians agreed to work with it, *on the condition* that **the only** task would be the publication of the **unchanged** historic text of the NT and OT. However, Evangelicals and other Trinitarians often found changes that had been made to the text of the Bible in the interests of certain political goals. The result was that the text of the NTand OT was changed and altered.

In 1904 the BFBS voted to adopt and substitute the Text of Westcott and Hort, using mostly the manuscript of Codex Vaticanus which is the basis for Roman Catholic Bibles. This change took place quietly in 1904 (Thanks to the BFBS - UK), and has been reflected in almost all versions and all languages published by the Bible Societies since 1910. [Mission groups and Seminaries today offer no training in the history of the texts used for translations, as this often endangers their funding].
More than 5000 changes were made to the text of the New Testament. The Changes between the earlier versions of the Foreign Language Translations and the ones produced in the past decades involve changes to thousands of words. We urge you to continue research into the versions of the Bible translated into your maternal language.

Posting & Re-posting Permission Granted

Please Note:

Permission to Print
is granted
(if the PDF File will cooperate)

Permission to Post and Repost
on your website is granted.

Do not always depend on
large “storage” websites.
For maximum convenience
and easy access,
Please keep copies of this
on your computer or
on other servers.

